

RAPORT Z WIZYTACJI

(ocena programowa)

**dokonana w dniach 13 - 14 grudnia 2012 r. na kierunku „rzeźba”
prowadzonym w ramach obszaru sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie
sztuki piękne na poziomie jednolitych studiów magisterskich realizowanych w formie
studiów stacjonarnych na Wydziale Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im.
Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu przez Zespół Oceniający Polskiej Komisji
Akredytacyjnej w składzie:**

**przewodniczący: prof. Adam Romaniuk – przewodniczący,
członkowie: prof. Józef Sękowski – ekspert PKA,
prof. Jerzy Andrzej Pastwa – ekspert PKA,
mgr Krystyna Rzeszot – ekspert formalno-prawny,
p. Piotr Kulczycki – przedstawiciel Parlamentu Studentów RP.**

Krótką informacją o wizytacji.

Ocena jakości kształcenia na kierunku „rzeźba”, prowadzonym na Wydziale Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu została przeprowadzona z inicjatywy własnej, zgodnie z planem Zespołu, w trybie art. 48a ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27. lipca 2005 r. (Dz. U. z 2012 r, poz. 572 z późn. zm.). Kierunek został pozytywnie oceniony w 2007 r. przez Państwową Komisję Akredytacyjną, zatem obecna wizytacja na kierunku „rzeźba” w tej Uczelni ma miejsce po raz drugi.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą, określoną w statucie Polskiej Komisji Akredytacyjnej, procedurą. Raport Zespołu Oceniającego został opracowany na podstawie przygotowanego przez Uczelnię Raportu Samooceny oraz przedstawionej w trakcie wizytacji dokumentacji, w oparciu o akty prawne wydane do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, a także hospitacji zajęć, analizy wylosowanych

prac dyplomowych i ich recenzji oraz rozmów przeprowadzonych z Władzami Uczelni i Wydziału, jego pracownikami i studentami.

Załącznik nr 1 - Podstawa prawna wizytacji.

Załącznik nr 2 - Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego.

1. Koncepcja rozwoju ocenianego kierunku formułowana przez jednostkę.*

1). Ocena powiązania założonej koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku z misją Uczelni oraz ze strategią jednostki.

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu jest uczelnią utworzoną decyzją Ministra Kultury i Sztuki z dnia 30 marca 1946 r. jako Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Pięknych. Aktualną nazwę Akademia Sztuk Pięknych we Wrocławiu uczelnia otrzymała drogą ustawy z dnia 4 lipca 1996 r. o zmianie nazw niektórych wyższych szkół artystycznych (Dz. U. Nr 100, poz. 462). W drodze ustawy z dnia 25 kwietnia 2008 r. o zmianie nazwy Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu Uczelni nadaje się nazwę „Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu” (Dz. U. Nr 107 poz. 678). Nadzór nad Uczelnią pełni Minister właściwy do spraw kultury i dziedzictwa narodowego. Akademia jest publiczną uczelnią akademicką, działającą w oparciu o przepisy zawarte w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27 lipca 2005 r. (Dz. Z 2012, poz. 572 z późn. zm) oraz statut uchwalony przez Senat ASP (uchwałą Nr 31 z dnia 30 czerwca 2006 r. ze zmianami z dnia 6 lutego 2008 r., 2 i 21 grudnia 2011 r. oraz 17 lutego 2012 r. i 6 marca 2012 r.)

Zgodnie z § 4 statutu strukturę Uczelni tworzą 4 podstawowe jednostki organizacyjne, którymi są wydziały:

- 1) Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa,
- 2) Wydział Ceramiki i Szkła,
- 3) Wydział Grafiki,
- 4) Wydział Malarstwa i Rzeźby.

Rekrutacja przeprowadzona została zgodnie z uchwałą Senatu Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu Nr 17/2011 z dnia 27 maja 2011 r. w sprawie warunków, trybu i zasad punktacji w rekrutacji na I rok studiów w roku akademickim 2012/2013.

Wydział Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora sztuk plastycznych w zakresie sztuk pięknych oraz stopień naukowy doktora habilitowanego sztuk plastycznych w zakresie sztuk pięknych (Monitor Polski Nr 46, poz. 642).

Uchwałą Nr 7/2009 z dnia 8 kwietnia 2009 r. Senat Uczelni powołał studia doktoranckie w dziedzinie sztuk plastycznych i zatwierdził regulamin studiów doktoranckich.

Senat Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu uchwałą Nr 3/2012 z dnia 17 lutego 2012 r. uchwalił misję i strategię rozwoju Uczelni w latach 2012 – 2020. Obejmuje ona zarówno szczegóły związane z działalnością edukacyjną i artystyczną, jak również naukową i badawczo - rozwojową uczelni. Zakłada również współdziałanie uczelni z jej otoczeniem. Podstawowymi założeniami misji Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu są:

- zapewnienie publicznej obecności sztuk wizualnych w sferze kultury i estetyzowanie przestrzeni publicznej;
- przyjęcie roli regionalnego i ponadregionalnego centrum aktywności artystycznej, badawczej i dydaktycznej w zakresie sztuk pięknych i projektowych;
- integrowanie postaw kreatywnych i studyjnych, zapewnienie środowisku artystyczno-naukowemu dostępu do profesjonalnego warsztatu nowoczesnych i klasycznych technik badawczych i realizacyjnych;
- prowadzenie działalności otwartej na realizację twórczych i badawczych aspiracji studentów, artystów, naukowców;
- przyjęcie roli centrum aktywności artystycznej wspólnoty akademickiej i absolwentów uczelni;
- przyjęcie zadań kustosza historycznej tradycji akademizmu wrocławskiej Akademii w jej aktualnym międzynarodowym wymiarze.

Strategia jednostki wpisuje się w misję i strategię Uczelni. Kształcenie rzeźbiarzy opiera się zarówno na uwzględnianiu zasobów tradycji, jak i doświadczeń nowej awangardy oraz zdobyczy technicznych współczesnej cywilizacji. Służy temu cały proces poznawania przez studentów szeroko pojętego warsztatu praktyczno-intelektualnego poprzez poznanie różnych technik z obszaru rzeźby, ale też wprowadzanie w ten obszar nauk humanistycznych (historia sztuki, filozofia, historia kultury). Głównym celem kształcenia jest osiągnięcie wysokiego poziomu nauczania uwzględniającego aspekty współczesnej dydaktyki artystycznej.

Ocena stopnia różnorodności i innowacyjności oferty kształcenia oraz możliwości jej elastycznego kształtowania.

Rolą uczelni jest integrowanie postaw kreatywnych i studyjnych, zapewnienie środowisku artystyczno-naukowemu dostępu do profesjonalnego warsztatu, nowoczesnych i klasycznych technik badawczych i realizacyjnych. Prowadzenie działalności otwartej na realizację twórczych i badawczych aspiracji studenta, przyjęcie roli centrum aktywności artystycznej, wspólnoty akademickiej i absolwentów uczelni, a ponadto przyjęcie zadań kustosa historycznej tradycji akademizmu w jej aktualnym międzynarodowym wymiarze. W tym celu uczelnia od kilku lat systematycznie wdraża alternatywne metody kształcenia, które z natury rzeczy winne być zróżnicowane, nie mogą bowiem one w przekazywaniu treści nauczania abstrahować od relacji mistrz-uczeń. Wprowadza się ciągle udoskonalania systemu kształcenia, otwartego na nowe metody i techniki nauczania. Wyposaża się zaplecze dydaktyczne w nowoczesną infrastrukturę materialną i niematerialną. Wprowadza się posługiwanie narzędziami współczesnej technologii komputerowej i komunikacyjnej. Tak więc, stałym wyzwaniem staje się wysoka jakość kształcenia, wyrażająca się osiągnięciem standardów wypracowanych przez komisje akredytacyjne krajowe i międzynarodowe, czemu służy sukcesywne wdrażanie systemu zarządzania jakością kształcenia oraz wdrażanie zasad wynikających z Krajowych Ram Kwalifikacji dla artystycznego szkolnictwa wyższego, jako kolejnego ważnego elementu Procesu Bolońskiego.

Ogólne cele rozwoju powinny być podporządkowane wizji trwałego osadzenia Akademii w dolnośląskiej, krajowej, europejskiej i światowej przestrzeni artystycznej i edukacyjno-badawczej. Powinny być podporządkowane podniesieniu konkurencyjności uczelni w tworzeniu wizerunku instytucji nowoczesnej, przyjaznej pracownikom, studentom i otoczeniu.

Jednostka planuje stały rozwój infrastruktury badawczej, dydaktycznej i studenckiej, wzbogacanie oferty edukacyjnej oraz podniesienie jakości kształcenia i poziomu badań naukowych. Zadaniu temu podporządkowana jest z jednej strony kontynuacja programu wymiany studentów, organizowana w ramach programów międzynarodowych i umów dwustronnych. Internacjonalizacja studiów i badań naukowych poprzez otwarcie w roku akademickim 2012/2013 pilotażowego kierunku kształcenia w języku angielskim,

a w przyszłości również poprzez współpracę międzynarodową, uwzględniającą możliwości kadry i studentów, opartą na porównywalnych programach edukacyjnych, artystycznych i badawczych, zsynchronizowanych z programami szkół w Europie i świecie, wdrażanych od roku akademickiego 2012/2013 do oferty edukacyjnej wysoko wyspecjalizowanych studiów III stopnia.

Otwarty charakter dydaktyki stosowanej w Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu pozwala na budowanie programu kształcenia o charakterze szerokim. Program ten uwzględnia nabywanie przez studenta umiejętności korzystania z nowoczesnych technik (w tym komputerowych), pomocnych w formułowaniu i realizowaniu nowych idei artystycznych. Stwarza się możliwość zdobycia wiedzy i kompetencji społecznych potrzebnych przyszłemu absolwentowi w wykonywaniu zawodu artysty rzeźbiarza. Celem nadrzędnym i strategicznym rozwoju jednostki jest uzyskanie wysokiego poziomu wykształcenia oraz umożliwienie prowadzenia pogłębionej i szerokiej działalności artystycznej.

Kształcenie na wizytowanym kierunku opiera się głównie na relacji mistrz-uczeń, co oznacza zindywidualizowanie procesu kształcenia. Istnieje ponadto możliwość indywidualnego toku studiów po spełnieniu określonych warunków, z których najważniejszym jest zaangażowanie w pracę i poziom artystyczno-intelektualny studenta. Jednostka posiada szereg pracowni technicznych, gdzie realizuje się zadania w drewnie, kamieniu, metalu, odlewnictwie oraz rekonstrukcji i konserwacji rzeźby. Oferta ta jest poszerzana o możliwości zajęć z zakresu technologii ceramiki oraz szkła. Jest to bardzo bogata oferta, zapewne największa w Polsce. Ponieważ jednostka znajduje się w strukturze Wydziału wraz z malarstwem, jako drugim kierunkiem, studenci korzystają z kadry naukowo-dydaktycznej, obsługującej kierunek „malarstwo”. Ofertę wzbogaca wymiana studentów i dydaktyków w systemie LLP-Erasmus, dobrze wykorzystywana przez Akademię.

Proponowane zadania, począwszy od tradycyjnych – opartych o studium z natury – poprzez całą gamę zadań poruszających aspekty związane z otaczającą rzeczywistością, czy też z obszaru czysto plastycznego, są dobrym świadectwem różnorodności programowej. Podstawową komórką kształcenia jest pracownia rzeźby. Zajęcia odbywają się w grupach 14-18-osobowych. Nie jest to sytuacja komfortowa, zważywszy na szczupłość powierzchni. Studenci realizują zadania w stałym kontakcie z prowadzącymi zajęcia nauczycielami akademickimi. Zakończone zadanie jest wspólnie omawiane. Istnieje możliwość zmiany pedagoga prowadzącego, poprzez wybór innej pracowni, czyni to system kształcenia bardziej elastycznym. Studenci uczestniczą też w wielu wydarzeniach, warsztatach czy plenerach poza murami uczelni, wzbogacając swoje wykształcenie o nowe istotne elementy.

Zdaniem zespołu wysoki stopień różnorodności i innowacyjności efektów kształcenia wynika z konstrukcji programu nauczania, umożliwiającego studentom wybór indywidualnej ścieżki kształcenia.

Program taki buduje relacje mistrz-uczeń, co stwarza możliwość indywidualnej pracy pedagoga ze studentem, w ramach założonych treści kształcenia. Rozległy wachlarz zagadnień artystycznych i pedagogicznych w procesie kształcenia jest wynikiem wiedzy zdobytej przez kadrę w osobistej pracy twórczej.

Na kierunku „rzeźba” kształcenie polega na przygotowaniu studenta do samodzielnej pracy twórczej. Podstawową metodą kształcenia jest indywidualna praca ze studentem. Zajęcia z rzeźby odbywają się w pracowniach, w których przebywają studenci II, III, IV i V roku. Poprzez wspólną pracę, wymianę myśli i rozmowę z pedagogiem studenci rozwijają swoją wiedzę i pogłębiają umiejętności artystyczne.

Zasadą kształcenia w pracowni rzeźby jest to, że student na pewnym etapie prezentuje i omawia swoje prace wobec całej grupy, a to poszerza wiedzę i doświadczenie pozostałych studentów. Pedagog na zajęciach oprócz metody werbalnej może stosować metodę praktyczną, czyniąc pewne poprawki rzeźby w trakcie korekty. W pracowni rzeźby spotykają się studenci z II, III, IV i V roku, poprzez ćwiczenia, dialog i indywidualne rozmowy rozwijają swoją wiedzę i umiejętności. Swoją wiedzę rozwijają w zakresie: rysunku, projektowania, medalierstwa, działań przestrzennych i tak dalej. Tak sformułowany program pozwala zdobywać bogatą wiedzę i umiejętności w obszarze wybranego kierunku.

System kształcenia oparty na wyborze pracowni kierunkowej i pracowni uzupełniającej, umożliwia każdemu studentowi indywidualne budowanie własnego programu kształcenia. Oferta ta poszerzona jest dodatkowo o inne działania takie jak: plenery, konkursy, wystawy i różne dodatkowe formy współpracy ze środowiskiem. Kierunek „rzeźba” współpracuje z innymi uczelniami w kraju i za granicą.

Wizytujący zespół wysoko ocenił realizowany program dydaktyczny, jego różnorodność, innowacyjność, oraz elastyczność procesu kształcenia. Stosowanie tych zasad dobrze służy rozwojowi ocenianego kierunku.

Po zapoznaniu się zespołu wizytującego z przedstawioną dokumentacją i po jej analizie stwierdza się spójność założonej koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku z misją uczelni oraz strategią jednostki.

2). Ocena udziału zewnętrznych i wewnętrznych interesariuszy w procesie ustalania koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku, poziomie i profilu studiów, w tym określenia celów i efektów kształcenia oraz w procesie jej dostosowywania do zmieniających się potrzeb zewnętrznych i uwarunkowań wewnętrznych.

Udział zewnętrznych i wewnętrznych interesariuszy jest elementem procesu dydaktycznego. Zewnętrzni interesariusze są reprezentowani przez takie podmioty: Politechnika Wrocławska, Miasto Wrocław, Galeria Entropia oraz interesariusze prywatni, jak np. w przypadku cyklicznego pleneru w Pleszewie. Wewnętrzni interesariusze reprezentowani przez studentów i pedagogów współorganizują i uczestniczą w interesujących imprezach, często cyklicznych, takich jak: „Podwodny Wrocław”, „Pół Teatru” (wspólnie z przedstawicielami środowiska aktorskiego), „Szczyt Formy”. Świadczy to o chęci współpracy i zaangażowania się jednostki w życie pozauczelniane, a ponadto przynosi efekty trudne do przecenienia.

Kierunek „rzeźba” w swojej ofercie programowej uwzględnia i bierze pod uwagę oczekiwania interesariuszy zewnętrznych oraz w miarę możliwości poszerza zakres prac badawczych realizowanych przez katedry dydaktyczno-artystyczne rzeźby. Prowadzi badania nad nowoczesnymi technologiami obróbki tradycyjnych materiałów rzeźbiarskich takich jak kamień, drewno, metal oraz nad wykorzystaniem syntetycznych mas żywicznych do realizacji obiektów rzeźbiarskich jak m.in. detali architektonicznych (pracownie technik i technologii rzeźbiarskich, pracownia sztukatorska). Prowadzi także badania z zakresu możliwości zastosowania tworzyw syntetycznych w rekonstrukcji i renowacji rzeźby, w tym renowacji polichromii, badania nad wykorzystaniem zaawansowanej technologii cyfrowej do odtwarzania ubytków w formach rzeźbiarskich przeznaczonych do rekonstrukcji, badania nad współzależnością rzeźby, architektury i krajobrazu z wykorzystaniem nowoczesnych metod symulacji komputerowej oraz z uwzględnieniem najnowszych badań z zakresu urbanistyki, demografii i socjologii, badania nad wdrożeniem nowoczesnych materiałów i oprogramowania, pozwalającego tworzyć interaktywne realizacje oraz badania nad wykorzystaniem innowacyjnych technik fotografii cyfrowej i wideo do archiwizacji, dokumentacji oraz do kreowania wizerunku sztuki w mediach.

Ocena końcowa 1 kryterium ogólnego³ – w pełni.

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1). Koncepcja przyjętego kształcenia pokrywa się z misją uczelni i przyjętą strategią. Bardzo dobrze wykorzystuje zdobycze intelektualne i techniczne dzisiejszej cywilizacji. Równocześnie dba, zachowuje i ceni tradycyjne wartości. Tradycyjne kształcenie w sztuce na kierunku „rzeźba” polega na przygotowaniu studenta do odpowiedzialnej, samodzielnej pracy twórczej związanej szczególnie z kształtowaniem przestrzeni publicznej.

Kierunek proponuje wysoki stopień różnorodności i elastyczność oferty kształcenia, co wynika z konstrukcji programu i daje studentom wybór indywidualnej drogi studiowania.

2). Relacja interesariuszy ze strategią kształcenia, przedstawiona na wizytowanym kierunku przyczynia się w dużym stopniu do uatrakcyjnienia oferty dydaktycznej i programowej. Sprzyja również temu, że efekt kształcenia ma związek z relacjami, jakie przyszły artysta rzeźbiarz spotka na swojej drodze zawodowej. Udział zewnętrznych i wewnętrznych interesariuszy wpływa pozytywnie na urozmaicenie i wzbogacenie procesu kształcenia, stając się ważnym elementem procesu dydaktycznego. Stawia to zarówno studenta, jak i pedagoga wobec nowych wyzwań.

¹- nie dotyczy kształcenia rozpoczętego w okresie poprzedzającym wprowadzenie profili kształcenia;

²- lub jednostki międzyuczelnianej, jednostki wspólnej, jednostki organizacyjnej związku uczelni lub kilku podstawowych jednostek uczelni w przypadku, gdy wspólnie prowadzą kształcenie na ocenianym kierunku;

³- według przyjętej skali ocen: wyróżniająco, w pełni, znacząco, częściowo, niedostatecznie;

* - numeracja punktów odpowiada numerom *kryteriów głównych*, a podpunktów – numerom *kryteriów szczegółowych* określonym w Części I Załącznika do Statutu PKA pt. Kryteria oceny programowej.

2. Spójność opracowanego i stosowanego w jednostce opisu zakładanych celów i efektów kształcenia dla ocenianego kierunku oraz system potwierdzający ich osiągnięcie.

1). Ocena zgodności założonych celów oraz specyficznych i szczegółowych efektów kształcenia dla ocenianego kierunku, poziomu kwalifikacji i profilu kształcenia z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego (wzorcowymi efektami kształcenia albo celami i efektami kształcenia wskazanymi w standardach kształcenia, w tym standardach kształcenia nauczycieli, określonych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego), a także z koncepcją rozwoju kierunku. Ocena spójności specyficznych i szczegółowych efektów kształcenia. W przypadku profilu praktycznego ocena obejmuje stopień uwzględnienia wymagań organizacji zawodowych umożliwiających nabycie uprawnień do wykonywania zawodu oraz zakres wpływu absolwentów i przedstawicieli pracodawców w formułowaniu efektów kształcenia, a w odniesieniu do profilu ogólnoakademickiego – wymagań formułowanych dla obszaru nauki⁴, z którego kierunek się wywodzi.

Ocena możliwości osiągnięcia ogólnych i specyficznych efektów kształcenia poprzez realizację celów i szczegółowych efektów kształcenia dla modułów kształcenia (poszczególnych przedmiotów, grup przedmiotów) oraz praktyk zawodowych (o ile są przewidziane w programie studiów).

Ocena dostępności opisu założonych efektów kształcenia czy i w jaki sposób opis efektów kształcenia jest publikowany.

Efekty kształcenia z nauczanych przedmiotów i prowadzonych zajęć odpowiadają zakładanym standardom w poszczególnych grupach przedmiotów dla kierunku „rzeźba”. Efekty kształcenia sformułowane w programach poszczególnych pracowni są określone w sposób szczegółowy i zrozumiały. Informacje zawarte w programach są przejrzyste, a ich treść w pełni umożliwia dokonywanie oceny efektów kształcenia w kontekście do innych jednostek dydaktycznych. Przyjęta struktura dydaktyczna zezwala i umożliwia weryfikację efektów kształcenia na kilku poziomach: pracowni, katedry, kierunku i uczelni. Zespół wizytujący po zapoznaniu się z dokumentacją i po dokonanej wizycie pozytywnie ocenia sformułowane efekty kształcenia i system ich weryfikacji.

Akademia Sztuk Pięknych we Wrocławiu w Raporcie Samooceny Programowej w załączniku Nr 6 określiła efekty kształcenia na kierunku „rzeźba” na poziomie studiów

magisterskich stacjonarnych. Zostały określone wszystkie kategorie efektów kształcenia (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne) oraz poszczególne etapy kształcenia.

Kompetencje kształcenia opracowane na kierunku „rzeźba” spełniają wymogi standardów z roku 2007 w tym zakresie. Opis założonych efektów kształcenia jest zgodny z zapisem w kartach przedmiotów oraz w przyjętych programach autorskich. Standardy określają wymogi ogólne takie jak: liczbę zajęć w godzinach, sylwetkę absolwenta, treść nauczania dla poszczególnych przedmiotów, podział na grupy dla poszczególnych przedmiotów, uzyskane oceny, punkty ECTS oraz zalecenia i wymagania dotyczące praktyk realizowanych w corocznej edycji tzw. FESTIWALU WYSOKICH TEMPERATUR.

Wizytującej komisji przedstawiona została dokumentacja programu kształcenia na kierunku „rzeźba”. Cel i efekt kształcenia zawierają następujące dane: Cel kształcenia – opis podstawowych założeń programowych i próba określenia efektów kształcenia, Przedmiot i treść kształcenia – zapoznanie się ze specyfiką danej dyscypliny kształcenia, możliwościami i umiejętnościami projektowania, nauka umiejętności budowania obiektów przestrzennych itd. Metody dydaktyczne – zajęcia, ćwiczenia, korekty, wykłady w poszczególnych pracowniach. Formy zajęć – zajęcia w pracowniach rzeźby oraz w najbliższym otoczeniu – zajęcia w plenerze – zajęcia w pracowniach specjalistycznych, warsztatowych – omawianie programów, zadań, wyników. Zakładany efekt kształcenia – zdobycie podstawowych umiejętności w poszczególnych dyscyplinach.

Przedłożone karty przedmiotu są programami autorskimi. Karty zawierają m.in. rodzaj przedmiotu, rok studiów, liczba punktów ECTS, prowadzący, cel zajęć, wiedza, umiejętności, kompetencje personalne i społeczne, treść zajęć, forma i wymiar zajęć, metody i kryteria oceny itd. Katalog efektów kształcenia jest dostępny w wersji tradycyjnej i elektronicznej.

Cel i efekty kształcenia określone w załączniku Nr 07 są spójne z efektami kształcenia określonymi dla kierunku. Wszystkie posiadają odniesienia do efektów kształcenia w obszarze sztuki (sztuki plastyczne) w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Opracowane efekty kształcenia są całkowicie zgodne z założonymi celami kształcenia i potwierdzają szeroki charakter kształcenia na kierunku „rzeźba”. Tym samym oferują różnorodność i efektywność oferty kształcenia. Opis założonych efektów kształcenia jest zapisany w raporcie samooceny. Cel i efekty kształcenia oraz treści kształcenia określone dla przedmiotów są wywieszane w pracowniach wspólnie z programami zajęć. Po analizie przedłożonej dokumentacji, i po dokonanej wizytacji, zespół stwierdza spójność opracowanego i stosowanego na kierunku opisu zakładanych celów i efektów. Pozytywnie ocenia przyjęty i realizowany sposób kształcenia.

W chwili obecnej kwestią wymagającą ze strony jednostki konkretnego działania jest jak najszybsze wdrożenie procedur ewaluacji efektów kształcenia z uwzględnieniem aktywnego udziału przedstawicieli studentów na poziomie kierunku.

2) Ocena czy efekty kształcenia są sformułowane w sposób zrozumiały i pozwalający na opracowanie przejrzystego systemu ich weryfikacji.

Zespół wizytujący po zapoznaniu się z dokumentacją i po dokonanej wizycie stwierdza, iż efekty kształcenia zostały sformułowane w sposób szczegółowy, zrozumiały i pozwalający na ich weryfikację. Również studenci uważają, że efekty skonstruowane zostały w sposób zrozumiały.

3) Analiza i ocena systemu weryfikacji efektów kształcenia, w tym:

- objęcia tym systemem wszystkich kategorii efektów kształcenia (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne) oraz wszystkich etapów kształcenia;

Systemem zostały objęte wszystkie kategorie efektów kształcenia (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne). Efekty kształcenia sformułowane w programach przedmiotu są określone w sposób pozwalający na ich weryfikację. Struktura treści zawartych w sylabusach jest przejrzysta, a ich zawartość w pełni umożliwia dokonanie oceny uzyskanych efektów kształcenia w kontekście pozostałych jednostek dydaktycznych i w kontekście zakładanych efektów kształcenia. Weryfikacja efektów kształcenia odbywa się na kilku poziomach: pracowni, kierunku, wydziału i uczelni.

Z analizy prezentowanych opinii wynika, że studenci w trakcie zajęć są w stanie osiągnąć większość efektów, które dla danego kierunku studiów jednostka przedstawia jako docelowe, a formy egzaminów i testów są właściwie dobrane i dają możliwość sprawdzenia efektów kształcenia we wszystkich trzech obszarach.

- możliwości zmierzenia i oceny efektów kształcenia na poszczególnych jego etapach, prawidłowości ustalonych procedur, metod (dobór do ocenianego kryterium) i ocen, ze szczególnym uwzględnieniem procesu dyplomowania;

Uchwałą Nr 35/2012 z dnia 29 maja 2012 r. Senat Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu przyjął efekty kształcenia dla kierunków studiów prowadzonych przez podstawowe jednostki organizacyjne uczelni.

Obrony dyplomów przeprowadzane są zgodnie z regulaminem studiów. Praca dyplomowa składa się z dwóch części: praktycznej i teoretycznej. Pracę dyplomową magisterską student wykonuje pod kierunkiem pracownika naukowo-dydaktycznego: profesora lub doktora habilitowanego. Dziekan po uzyskaniu zgody Rady Wydziału może upoważnić do kierowania pracą dyplomową adiunkta lub starszego wykładowcę. Temat pracy dyplomowej student ustala z pedagogiem prowadzącym. Datę egzaminu dyplomowego wyznacza dziekan na trzy tygodnie przed obroną, po otrzymaniu pisemnego zgłoszenia o gotowości. Student dopuszczony jest do obrony dyplomu po stwierdzeniu, że spełnił wszystkie niezbędne warunki. Egzamin dyplomowy odbywa się przed komisją powołaną przez dziekana.

Podczas oceny jakości kształcenia na kierunku „rzeźba” oglądowi poddano 10 teczek z aktami osobowymi absolwentów, z których wynika, iż: karty okresowych osiągnięć studenta prowadzone są zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 224, poz. 1634 z późn. zm.); dyplomy i suplementy sporządzane są zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie rodzajów tytułów zawodowych nadawanych absolwentom studiów i wzorów dyplomów oraz świadectw wydawanych przez uczelnie (Dz. U. Nr 11 z 2009 r., poz. 61). Ponadto w suplementach znajdują się szczegóły dotyczące programu, uzyskane oceny oraz punkty ECTS.

Zastrzeżenia budzą protokoły egzaminacyjne. Analizie poddano protokoły egzaminacyjne z ostatniej sesji letniej z r. ak. 2011/2012 i stwierdzono, iż nie wypełnione są protokoły egzaminacyjne z niektórych przedmiotów, np.:

- „techniki rzeźbiarskie – drewno” kierunek rzeźba, rok studiów II, semestr 4,
- „projektowanie plastyczne” kierunek rzeźba, rok studiów I semestr 2,
- „działania i struktury wizualne” kierunek rzeźba, rok studiów I, semestr 2,
- „techniki rzeźbiarskie – sztukatorstwo” kierunek rzeźba, rok studiów I, semestr 2,

W wybranych losowo teczkach absolwentów znajdują się wymagane dokumenty związane ze złożeniem egzaminu dyplomowego. Teczki akt osobowych absolwenta (wraz z pracą dyplomową) przechowywane są w archiwum uczelni.

Na poszczególnych etapach procesu kształcenia istnieje możliwość weryfikacji zakładanych efektów. Ujęte są one w uchwale Senatu Nr 4/2012 z dnia 17.02.2012, a dotyczą wprowadzenia od roku 2011/2012 w ASP we Wrocławiu wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Na tej podstawie oraz § 4 statutu Uczelni zarządzeniem Rektora Nr I/64/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. powołany został Uczelniany Zespół ds. Jakości Kształcenia na kadencję 2012 – 2016. Podobnie zarządzeniem Rektora Nr I/65/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. powołane zostały Wydziałowe Zespoły ds. Jakości Kształcenia.

Weryfikacja zakładanych efektów kształcenia została umieszczona w Karcie – programie pracowni. System weryfikacji efektów uzyskanych w wyniku odbycia praktyk/plenerów. Weryfikacja tych danych odbywa się na podstawie informacji opiekuna praktyki, który dokonuje jej oceny. Kierownicy pracowni umieszczają na kartach pracowni – programach, program pracowni oraz efekty ich kształcenia. Jednym ze sposobów weryfikacji efektów kształcenia jest publicznie prowadzona obrona prac dyplomowych. Po ich obronie na wszystkich wydziałach ukazuje się wydawnictwo DYPLOM ASP.

- standaryzacji wymagań, zapewnienia przejrzystości i obiektywizmu formułowania ocen;

Zespół oceniający nie ma uwag w związku z obecnie funkcjonującą standaryzacją wymagań, zapewnieniem przejrzystości i obiektywizmem formułowania ocen. Studenci nie zgłosili żadnych uwag w związku z obecnie funkcjonującą standaryzacją wymagań. Obecnie funkcjonujący system należy ocenić jako właściwy.

- w przypadku prowadzenia kształcenia na odległość: czy weryfikacja uzyskanych efektów kształcenia prowadzona jest na bieżąco tj. co najmniej z równą częstotliwością jak na studiach prowadzonych w uczelni w sposób tradycyjny i pozwala na ich porównanie z zakładanymi efektami kształcenia, oraz czy zaliczenia i egzaminy kończące zajęcia dydaktyczne z przedmiotu są prowadzone w siedzibie uczelni.

Jednostka nie prowadzi kształcenia na odległość.

- analiza skali i przyczyn odsiewu.

Liczba studentów skreślonych w ostatnich 5 latach wynosi 10 osób, przyczyny: 1 przypadek zgonu, 4 rezygnacje, 2 przeniesienie, 3 porzucenia studiów.

Skala odsiewu studentów, którzy nie osiągnęli wymaganych efektów kształcenia nie odbiega od wielkości zauważalnych w pozostałych publicznych uczelniach zajmujących się kształceniem w obszarze sztuk plastycznych.

- ocena dostępności informacji na temat stosowanego systemu oceny efektów kształcenia.

W kartach pracowni zawarte są informacje dotyczące programu, warunku zaliczeń oraz skali ocen. Prace dyplomowe oceniane są kolegialnie przez Komisję Dyplomową. Zespół wizytujący stwierdził obiektywizm w wystawianych ocenach.

Zarówno funkcjonujący system oceny efektów kształcenia, jak i dostępność informacji na jego temat nie budzą zastrzeżeń.

4). Ocena procedur i mechanizmów umożliwiających badanie losów (karier) absolwentów oraz dostosowanie efektów kształcenia do oczekiwań absolwentów ocenianego kierunku studiów i otoczenia społeczno-gospodarczego (w tym rynku pracy), a także stopnia zaangażowania (wpływu) przedstawicieli tych interesariuszy na kształtowanie struktury efektów kształcenia. Analiza efektywności działalności prowadzonej przez uczelnię/jednostkę w tym zakresie.

Akademia Sztuk Pięknych we Wrocławiu umożliwia powszechny dostęp do informacji o programach kształcenia i dorobku każdego studenta. Studenci kierunku mają pełne prawo i możliwości wypowiedzania się na temat poszczególnych zajęć i sposobu ich prowadzenia. Senat ASP we Wrocławiu podjął Uchwałę nr. 4/2012 z dnia 17.02.2012 w sprawie wprowadzenia od roku akademickiego 2011/2012 w ASP we Wrocławiu wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia oraz Uchwałę nr 5/2012 z dnia 17.02.2012 w sprawie wytycznych dotyczących decyzji projektowania programów kształcenia zgodnych z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla szkolnictwa wyższego. Ponadto Rektor wydał zarządzenie z dnia 12.12.2012 powołujące Wydziałowe Zespoły do spraw jakości kształcenia na lata 2012-2013.

Monitoring losów absolwenta nie jest w chwili obecnej prowadzony w sposób systemowy. Działa jednakże w sposób niesformalizowany, opierając się przede wszystkim na bieżącym kontakcie absolwentów ze społecznością akademicką. Pomimo braku wdrożonego systemu, zespół ocenia pozytywnie mechanizmy badania i śledzenia losów absolwenta na kierunku „rzeźba”.

Za poważne niedopatrzenie należy jednak uznać zerwanie przez ASP we Wrocławiu współpracy z Uniwersytetem Wrocławskim w zakresie prowadzenia Biura Karier. Zespół oceniający sugeruje, pomimo różnic w specyfice programowej dwóch uczelni, ponowne rozważenie tego zagadnienia.

Załącznik nr 4 – Ocena losowo wybranych prac etapowych oraz dyplomowych.

Wybrane przez Zespół wizytujący prace dyplomowe składały się z części teoretycznej, artystycznej oraz z załączonych wizualizacji w formie plasz lub filmów, prezentujących obiekty w zakładanym kontekście przestrzennym. Tematyka prac dyplomowych jest zgodna z charakterem kierunku „rzeźba”. Zespół stwierdza wysoki poziom prac dyplomowych, kompetentnie przygotowanych pod troskliwą opieką promotorów. **Zaleca się wprowadzenie recenzji pracy praktycznej.**

Ocena końcowa 2 kryterium ogólnego – w pełni.

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych.

1). **Założone cele i specyficzne szczegółowe efekty kształcenia opracowane na kierunku „rzeźba” są zgodne z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego (efektami kształcenia w obszarze sztuki – sztuki plastyczne). Katalog efektów kształcenia jest dostępny w wersji tradycyjnej i elektronicznej. Opracowany, i stosowany, na kierunku „rzeźba” opis zakładanych celów i efektów kształcenia jest dostosowany do wymagań wynikających z Krajowych Ram Kwalifikacji dla szkolnictwa wyższego i standardów kształcenia dla kierunku „rzeźba”. Zgodnie z przyjętymi standardami absolwent jest przygotowany do dojrzałej, świadomej i samodzielnej pracy twórczej.**

2). Zespół wizytujący wysoko ocenił przejrzystość opisu efektów kształcenia odnoszących się do wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych opracowanych dla pracowni / przedmiotów. Zostały one sformułowane w sposób zrozumiały i pozwalający na opracowanie przejrzystego systemu ich weryfikacji.

3). Opracowany i stosowany system weryfikacji efektów kształcenia obejmuje wszystkie kategorie (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne) oraz wszystkie etapy kształcenia. Weryfikacja efektów kształcenia opiera się na sprawdzonych formach oceny prac i nabytych kwalifikacji studentów; przeglądy semestralne, końcoworoczne, senackie, publiczne obrony prac dyplomowych pozwalają na ocenę efektów kształcenia na wszystkich etapach. Standaryzacja wymagań określonych w Kartach pracowni / przedmiotów, pozwala na obiektywne formułowanie ocen. Skala odsiewu w czasie studiów nie odbiega od notowanej na tego typu kierunkach nauczania i nie powoduje niepokojów co do funkcjonowania procesu dydaktycznego. Dostępność informacji na temat stosowanego systemu oceny efektów kształcenia nie budzi zastrzeżeń. Zaleca się wypełnianie protokołów egzaminacyjnych z należytą starannością.

4). Zespół ocenia pozytywnie procedury i mechanizmy, umożliwiające badanie losów (karier) absolwentów oraz dostosowanie efektów kształcenia do oczekiwań absolwentów ocenianego kierunku studiów i otoczenia społeczno-gospodarczego (w tym rynku pracy), a także stopnia zaangażowania (wpływu) przedstawicieli interesariuszy zewnętrznych na kształtowanie struktury efektów kształcenia.

3. Program studiów, a możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia.

1). Ocena czy realizowany program studiów umożliwi osiągnięcie każdego z określonych celów oraz ogólnych i szczegółowych efektów kształcenia, a także uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta. W przypadku kształcenia nauczycieli oraz kierunków, dla których określone zostały standardy kształcenia – również ocena spełnienia wymagań odpowiednich standardów;

Program studiów na kierunku „rzeźba” nastawiony jest na indywidualny rozwój umiejętności artystycznych studenta. Poszerzony jest o przedmioty teoretyczne i praktyczne z zakresu poszczególnych technologii (metal, kamień, drewno itd.). Szeroka problematyka kształcenia pozwala studentowi na zdobycie wielostronnych kwalifikacji artystycznych i zawodowych. Treści, metody i formy prowadzonych zajęć są właściwie określone i realizowane. W dokumentacji programu kształcenia wszystkie przedmioty zostały pogrupowane w sześciu modułach. Poszczególnym przedmiotom zostały przypisane punkty ECTS, zgodnie z przepisami ustalającymi wymagania w tym zakresie. Realizowany program umożliwia osiągnięcie każdego z zakładanych celów kształcenia, a także uzyskania zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta.

W trakcie studiów student zdobywa wiedzę teoretyczną, kwalifikacje merytoryczne, artystyczne i warsztatowe, co pozwala mu na samodzielną pracę twórczą.

- ocena czasu trwania kształcenia, prawidłowości doboru treści kształcenia, form zajęć dydaktycznych i metod kształcenia w celu osiągnięcia efektów kształcenia określonych dla każdego przedmiotu/modułu , w tym modułu przedmiotów do wyboru, danego poziomu kwalifikacji. W przypadku wykorzystywania metod i technik kształcenia na odległość ocena czy kształcenie, którego celem jest zdobycie umiejętności praktycznych, odbywa się w warunkach rzeczywistych, z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów;

Studia stacjonarne na kierunku „rzeźba” trwają dziesięć semestrów. Otwarty program studiów zapewnia szerokie spektrum indywidualnie wybieranych pracowni. Studenci po pierwszym roku studiów mają możliwość wyboru pracowni rzeźby i rysunku w ramach wyboru pracowni kierunkowych. Dobór treści kształcenia jest właściwy, treści kształcenia określone w programie są konsekwentnie realizowane. Podstawową formą kształcenia jest realizacja określonych zadań. Metody dydaktyczne to: korekta, konsultacja, dyskusja w grupie oraz wykłady wprowadzające w problematykę zadanych ćwiczeń. Czas trwania kształcenia oraz prawidłowość doboru treści i metody właściwej dla kierunku „rzeźba” pozwalają na osiągnięcie efektów kształcenia, określonych dla każdego przedmiotu oraz wypełnienie standardów ministerialnych dla starszych lat studiów.

- ocena prawidłowości określenia nakładu pracy i czasu niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia – ogólnych, specyficznych i szczegółowych (dla kierunku, poziomu kwalifikacji i profilu, modułu przedmiotów i poszczególnych przedmiotów). Ocena zgodności przyjętej punktacji ECTS z przepisami ustalającymi podstawowe wymagania w tym zakresie, w przypadku kształcenia nauczycieli i kierunków, dla których ustalono standardy kształcenia – również zgodności z odpowiednimi standardami. Ocena sposobu wykorzystania możliwości stworzonych przez ten system w indywidualizowaniu procesu kształcenia, w tym poprzez wymianę międzyuczelnianą, międzynarodową;

Nakład pracy potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów został prawidłowo określony. Przedmioty zostały pogrupowane w następując sposób: grupa treści podstawowych, kierunkowych oraz przedmioty wolnego wyboru.

Zasada budowania systemu ECTS jest zgodna z obowiązującymi przepisami (Ustawa o Szkolnictwie Wyższym i rozporządzenie w sprawie warunków i trybu przenoszenia zajęć zaliczanych przez studenta). Punktacja ECTS zamieszczona w planach zajęć dla studentów 2012/2013 na studiach stacjonarnych jest prawidłowa. System ECTS stymuluje aktywność i indywidualizowanie trybu studiów, m.in.: poprzez udział studentów w międzynarodowych i krajowych programach stypendialnych.

- ocena prawidłowości: sekwencji przedmiotów i modułów określonej w planie i programie studiów poszczególnych poziomów kwalifikacji;

Sekwencja przedmiotów i modułów jest ułożona prawidłowo i pozwala na osiągnięcie właściwych efektów. Studenci na I roku mają wspólne zajęcia z rzeźby. Po I roku wybierają konkretną pracownię. Na dalszych latach studiują rzeźbę we wspólnych pracowniach. W semestrze dziesiątym realizują pracę dyplomową oraz piszą pracę teoretyczną. Proces kształcenia w trakcie studiów oparty jest na formie konsultacji, a student aktywnie uczestniczy w procesie organizowania tego programu. Jak w każdym procesie kształcenia, obowiązuje ciągła zasada stopniowania trudności, co gwarantuje prawidłowy rozwój i wzrost kompetencji.

- ocena spójności programu i wymiaru praktyk studenckich, terminu ich realizacji oraz doboru miejsc, w których się odbywają, z celami i efektami kształcenia określonymi dla tych praktyk. Ocena systemu kontroli i zaliczania praktyk;

W okresie studiów studenci zobowiązani są do odbywania w trakcie II roku dwutygodniowego pleneru/praktyki. Charakter i czas trwania pleneru określa wydziałowy program i plan studiów. Opiekun praktyki zajmuje się jej organizacją i ustala miejsce jej odbycia oraz możliwości realizowania programu. Sprawuje nadzór nad jej przebiegiem i wystawia końcową ocenę. Zaliczenie praktyki potwierdza się wpisem do indeksu oraz do innych dokumentów toku studiów. Brak jej zaliczenia powoduje niezaliczenie roku. Dziekan może wyrazić zgodę na odbycie innego rodzaju zajęć równoważnych z odbyciem praktyki zawodowej. Program i wymiar praktyki/pleneru jest spójny z celami i efektami kształcenia określonymi dla kierunku „rzeźba”. System kontroli i zaliczania jest prawidłowy.

- ocena organizacji procesu kształcenia realizowanego w ramach poszczególnych form kształcenia przewidzianych dla danego kierunku, poziomu i profilu studiów w kontekście możliwości osiągnięcia zakładanych celów i efektów kształcenia. Prawidłowość organizacji kształcenia w ZOD, jeżeli taki ośrodek funkcjonuje w ramach jednostki. Ocena prawidłowości doboru form realizacji zajęć dydaktycznych z przedmiotów tworzących moduł praktyczny (zajęcia praktyczne, w tym w środowisku pracy) do założonych efektów kształcenia;

Przyjęte formy kształcenia są właściwe i typowe dla tego kierunku. Są nimi ćwiczenia w pracowniach studyjnych, wykłady, konwersatoria, plenery. Jako metody dydaktyczne stosuje się korekty i konsultacje indywidualne, dialog, grupowe dyskusje, wykłady wprowadzające w daną tematykę, wspólną lekturę oraz seminaria dyplomowe. Dzięki tym formom i metodom realizowane są zakładane efekty kształcenia. Zachowana jest właściwa proporcja między poszczególnymi przedmiotami.

Tygodniowy rozkład zajęć oraz codzienne obciążenie godzinowe studentów są właściwe. Organizacja procesu kształcenia na kierunku „rzeźba” nie budzi zastrzeżeń, daje pełne możliwości osiągnięcia zakładanych celów i efektów kształcenia.

- ocena możliwości indywidualizacji procesu kształcenia studentów wybitnie uzdolnionych, studentów niepełnosprawnych.

Proces kształcenia na kierunku „rzeźba” nastawiony jest na rozwój osobowości artystycznych. Jak we wszystkich uczelniach artystycznych relacja mistrz-uczeń jest najistotniejszym czynnikiem dydaktycznym, a to pozwala na indywidualizowanie procesu kształcenia dla studentów wybitnie uzdolnionych. Dlatego kierunek oferuje możliwość indywidualnego wyboru pracowni artystycznych z rzeźby i rysunku. Studenci wybitnie uzdolnieni mogą skorzystać z indywidualnego programu kształcenia.

2) Ocena czy zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne tworzą spójną całość.

Zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne kierunku „rzeźba” tworzą spójną całość. Świadczy o tym właściwa organizacja studiów i treści programowe dostosowane do celów kształcenia. Zachowana jest właściwa proporcja między przedmiotami teoretycznymi i kierunkowymi. Przedmioty kierunkowe kładą duży nacisk na rezultaty praktyczne. Wszędzie obowiązuje zasada stopniowania trudności w realizowanych zadaniach, co gwarantuje prawidłowy rozwój osobowości twórczej studenta. Ocena ta została dokonana na podstawie przedstawionej dokumentacji oraz rozmów, przeprowadzanych z władzami uczelni i pracownikami dydaktycznymi kierunku, jak również na podstawie hospitacji losowo wybranych zajęć.

3). W przypadku, gdy przeprowadzana jest kolejna ocena jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy ocenić dokonane zmiany i ich efekty, odnieść się do stopnia realizacji sformułowanych poprzednio zaleceń, lub efektów działań naprawczych, a także ocenić proces zmian programu studiów w aspekcie rozwoju kierunku.

Wizytowany w dniach 15 i 16 marca 2007 roku kierunek uzyskał pozytywną ocenę Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Po wzbogaceniu bazy lokalowej, kierunek stał się bardzo ważną jednostką na mapie polskich ośrodków dydaktyczno-artystycznych.

Wszystkie sformułowane przez komisję zalecenia zostały wprowadzone.

Ocena końcowa 3 kryterium ogólnego – wyróżniająco.

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych.

1). Program studiów, mając kompleksowy charakter, umożliwia studentom osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia. Forma zajęć i metoda kształcenia oraz dobór treści stosowanych w przedmiocie nauczania zapewniają osiągnięcie właściwych efektów. Nakład pracy i czas niezbędny do osiągnięcia tych efektów są prawidłowo określone. Przyjęta punktacja ECTS jest zgodna z przepisami ustalającymi podstawowe wymagania. Możliwości stosowania przez system ECTS są wykorzystywane w indywidualizowaniu procesu kształcenia przez wymianę międzynarodową i międzyuczelnianą. Układ przedmiotów określonych w programie studiów jest prawidłowy, system praktyk/plenerów nie budzi zastrzeżeń.

2). Analiza treści programowych i zakładanych efektów kształcenia, stosowana forma i metody dydaktyczne, pozwala stwierdzić spójność i konsekwencję przyjętego programu. Zajęcia dydaktyczne odbywają się pod kierunkiem nauczycieli akademickich o profilu rzeźbiarskim oraz malarskim, co zwiększa atrakcyjność wybranej metody. Program kształcenia, oparty na poszerzonej ofercie kształcenia (np. techniki prezentacyjne) wykracza poza przyjęte standardy. Jego rozbudowana formuła zasługuje na szczególne wyróżnienie.

4. Liczba i jakość kadry dydaktycznej, a możliwość zrealizowania celów edukacyjnych programu studiów.

1). Ocena czy struktura kwalifikacji osób prowadzących zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów oraz ich liczba umożliwiają osiągnięcie zakładanych celów i efektów kształcenia.

Na ocenianym kierunku studiów zajęcia prowadzi zajęcia poza wskazanymi do minimum kadrowego 10 osobami, 33 pedagogów.

Kwalifikacje osób, prowadzących zajęcia na kierunku „rzeźba” są wystarczające do osiągnięcia zakładanych celów i efektów kształcenia. Liczba zatrudnionych pedagogów

pozwała na realizację programu przedmiotów kierunkowych w sposób zadowalających. Pozostałe przedmioty kształcenia ogólnego są powierzane pracownikom kierunku, jak również pracownikom dydaktycznym malarstwa oraz pracownikom naukowo-dydaktycznym innych kierunków. Taka sytuacja sprzyja większej elastyczności programu nauczania.

Załącznik nr 5 - Nauczyciele akademicy realizujący zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów, w tym stanowiący minimum kadrowe. Cz. I. minimum kadrowe. Cz. II. pozostali nauczyciele akademicy.

2) Ocena spełnienia przez nauczycieli akademickich wymienionych w minimum kadrowym warunków określonych w przepisach prawa (w tym posiadanie odpowiednich kwalifikacji naukowych i dorobku w danym obszarze wiedzy lub doświadczenia zawodowego, pensum dydaktyczne, wymiar czasu pracy, a w przypadku studiów na poziomie magisterskim/drugiego stopnia-podstawowe miejsce pracy, nie przekroczenie limitu minimów kadrowych, złożenie oświadczenia dotyczącego zaliczenia do minimum kadrowego).

W teczkach osobowych nauczycieli akademickich znajdują się dokumenty pozwalające na uznanie deklarowanych tytułów i stopni naukowych. Umowy o pracę zawierają wymagane prawem elementy. Teczki osobowe zawierają także świadectwa pracy, będące potwierdzeniem deklarowanego dorobku praktycznego.

Analiza minimum kadrowego przeprowadzona została w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445).

Na podstawie powyższych przepisów minimum kadrowe dla studiów drugiego stopnia, na kierunkach studiów w ramach obszaru sztuki, stanowi co najmniej trzech samodzielnych nauczycieli akademickich oraz co najmniej czterech nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.

Do minimum kadrowego wliczani są nauczyciele akademicy zatrudnieni w uczelni na podstawie mianowania albo umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, nie krócej niż od początku semestru studiów, dla których uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy (§

13 ust. 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia, Dz.U. Nr 243 poz. 1445). Dla wszystkich nauczycieli akademickich wliczonych do minimum kadrowego na kierunku „rzeźba” na bieżący rok akademicki zaplanowano prowadzone na kierunku studiów i poziomie kształcenia zajęcia dydaktyczne w wymiarze przewidzianym przepisami zawartymi w § 13 ust. 3 cytowanego wyżej rozporządzenia.

Podczas przeglądu dokumentacji osobowej, w tym również oświadczeń o wyrażeniu zgody na wliczenie do minimum kadrowego, należy stwierdzić, iż wszystkie osoby zgłoszone do minimum kadrowego spełniają warunki określone w art. 112 a ust. 1 ustawy z dn. 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572 z późn. zm.).

Ocena czy w minimum kadrowym są reprezentanci każdego obszaru wiedzy, odpowiadającego obszarowi kształcenia, do którego przyporządkowano oceniany kierunek studiów oraz czy obejmuje ono reprezentantów dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których odnoszą się efekty kształcenia.

W dniu wizytacji do minimum kadrowego kierunku „rzeźba” na Wydziale Malarstwa i Rzeźby” zgłoszono 10 nauczycieli akademickich, w tym:

- 1 nauczyciel z tytułem naukowym profesora;
- 4 nauczycieli ze stopniem naukowym dr hab.;
- 5 nauczycieli ze stopniem naukowym doktora.

Zespół wizytujący zaliczył wskazane osoby do minimum kadrowego wskazanego kierunku.

Spośród wskazanych osób osiem jest zatrudnionych na podstawie mianowania, dwie osoby ze stopniem doktora są zatrudnione na podstawie umowy o pracę.

Dydaktycy, tworzący minimum kadrowe posiadające kwalifikacje w zakresie sztuk plastycznych oraz dorobek w zakresie ocenianego kierunku studiów.

Ocena stabilności minimum kadrowego (częstotliwości zmian jego składu).

Minimum kadrowe na wizytowanym kierunku studiów jest stabilne, harmonijny rozwój kadry związany z pozyskiwaniem asystentów wśród najzdolniejszych asystentów, nie budzi zastrzeżeń.

Ocena spełnienia wymagań dotyczących relacji między liczbą nauczycieli akademickich stanowiącymi minimum kadrowe a liczbą studentów ocenianego kierunku studiów.

Stosunek liczby nauczycieli akademickich, stanowiących minimum kadrowe dla danego kierunku studiów, do liczby studentów na tym kierunku spełnia wymagania określone w § 17 ust.1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia i **wynosi 1 : 7 (przy wymaganym 1: 25).**

Ocena prawidłowości obsady zajęć dydaktycznych z poszczególnych przedmiotów: ocena zgodności obszarów nauki, dziedzin i dyscyplin naukowych reprezentowanych przez poszczególnych nauczycieli akademickich (w przypadku profilu praktycznego - ich doświadczenia zawodowego), ze szczegółowymi efektami kształcenia dla poszczególnych przedmiotów/modułów. W przypadku prowadzenia kształcenia na odległość: ocena przygotowania nauczycieli akademickich do realizacji zajęć dydaktycznych w tej formie.

Zajęcia dydaktyczne i przedmioty odpowiadają obszarom dyscyplin naukowych reprezentowanych przez poszczególnych nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia.

Ogólna ocena hospitowanych zajęć dydaktycznych.

Obsada zajęć dydaktycznych z poszczególnych przedmiotów na wizytowanym kierunku jest prawidłowa. Zajęcia prowadzą nauczyciele akademicy spełniający wszystkie formalne kryteria. Artyści, posiadający poważne osiągnięcia oraz dorobek artystyczny. Nauczyciele akademicy, wykazani w minimum kadrowym stanowią doświadczony zespół artystów, przekazujący swoją wiedzę studentom w otwarty i kompetentny sposób. Szczegółowy opis hospitowanych zajęć w **załączniku nr 6.**

Załącznik nr 6 – Informacja o hospitowanych zajęciach i ich ocena.

3). Ocena prowadzonej polityki kadrowej i jej spójności z założeniami rozwoju ocenianego kierunku studiów:

- procedur i kryteriów doboru oraz weryfikacji nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów, ich przejrzystości i upowszechnienia;

Wszyscy pracownicy naukowo-dydaktyczni zatrudniani są w drodze konkursu. Kadra dydaktyczna dobierana jest spośród najzdolniejszych absolwentów Uczelni. Taki system gwarantuje odpowiedni dobór kadry i ciągłość nauczania, jak również stabilizuje Uczelnię. Jest, od wielu lat, sprawdzonym systemem zatrudnień w Uczelni z przejrzystą ścieżką doboru kadry.

- systemu wspierania rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej, w tym poprzez zapewnienie warunków do rozwoju naukowego i umiejętności dydaktycznych (urlopy naukowe, stypendia, staże, wymianę z uczelniami i jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą), oraz ocena jego efektywności.

Zdaniem zespołu opiniującego system wspierania kadry naukowo-dydaktycznej stwarza warunki do jej prawidłowego rozwoju. Stosowany system wspierania kadry naukowo-dydaktycznej jest prawidłowy i daje możliwość rozwoju twórczego pracowników kierunku. Sprzyja temu funkcjonujący system wymiany pracowników między uczelniami (również zagranicznymi), udział w konkursach, warsztatach czy sympozjach naukowo-artystycznych.

Opinie prezentowane przez nauczycieli akademickich podczas spotkania z zespołem oceniającym, perspektywy rozwoju kierunku i ograniczenia.

W dniu 13.12.2012 r. odbyło się spotkanie z kadrami naukowo-dydaktyczną kierunku. Podczas spotkania poruszono szereg kwestii związanych z funkcjonowaniem uczelni. Omówiono sprawę umów z pracownikami dydaktycznymi i technicznymi. Przedstawiono sytuację asystentów, którzy są zatrudniani na niepełnych etatach, zaś pracownicy techniczni są zatrudniani na okres dwóch semestrów z wyłączeniem wakacji. Jest to związane z nienajlepszą sytuacją finansową Uczelni, która podjęła ogromny wysiłek, związany z budową nowego gmachu. Nauczyciele akademicy nie kryli rozczarowania z faktu, że nie udało się zrealizować remontu położonego w pobliżu fortu Bastion, który poprawiłby znacznie pracę jednostki. Pozytywnie oceniono współpracę z interesariuszami zewnętrznymi,

przede wszystkim z władzami Wrocławia, które wspierają wiele inicjatyw Uczelni. Jako przykład przytoczono imprezę o charakterze cyklicznym pt. ”Podwodny Wrocław”. Dzięki aktywności środowiska akademickiego odbywa się bardzo interesujące przedsięwzięcie cykliczne ”Pół Teatru”, które integruje środowisko plastyczne i aktorskie. Wysoko oceniono współpracę z Galerią Entropia, która uwzględnia w swoim kalendarium imprez przedsięwzięcia realizowane przez studentów.

Ze współpracy z interesariuszami zewnętrznymi zrodziła się idea plenerów w Pleszewie, imprezy cyklicznej pozwalającej doskonalić warsztat odlewniczy. W planach jest dalsze poszerzenie tej współpracy. Poruszono kwestię braku wystarczającej przestrzeni dydaktycznej dla dwóch pracowni dyplomujących.

Na koniec spotkania omówiono optymistyczną sytuację związaną z oddaniem nowego gmachu, w którym również znalazło się kilka pracowni wizytowanej jednostki. Pracownie te otrzymały znakomite warunki do pracy.

4). W przypadku kolejnej oceny jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy ocenić zmiany, ich wpływ na osiągnięte efekty i jakość kształcenia, odnieść się do stopnia realizacji zaleceń sformułowanych poprzednio oraz efektów działań naprawczych.

W okresie od ostatniej oceny kierunku przyspieszono proces uzyskania stopni naukowych. Nastąpiła także stopniowa wymiana pokoleniowa.

Ocena końcowa 4 kryterium ogólnego³ - w pełni.

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1). Struktura kwalifikacji osób prowadzących zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów w pełni umożliwia osiągnięcie zakładanych celów i efektów kształcenia. Kadra naukowo-dydaktyczna posiada odpowiedni dorobek artystyczny.

2). Wydział Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu spełnia wymagania kadrowe odnośnie minimum kadrowego na kierunku „rzeźba”, zarówno w zakresie liczby pracowników naukowo-dydaktycznych, jak również kwalifikacji zawodowych, artystycznych, naukowych oraz dydaktycznych. Wszyscy przedstawieni

nauczyciele akademicki spełniają kryteria formalne, pozwalające na wliczenie w skład minimum kadrowego wizytowanego kierunku studiów.

3). System doboru oraz weryfikacji kadry dydaktycznej ocenianego kierunku studiów, jest prawidłowy. Wszyscy pracownicy dydaktyczni zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy wypełniają przynależne im pensje godzinowe. Młoda kadra rekrutuje się najczęściej z najzdolniejszych absolwentów Uczelni. Specyfika struktury organizacyjnej Uczelni umożliwia taką organizację nauczania, w której poszczególne kierunki korzystają z oferty programowej innych.

5. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, którą dysponuje jednostka, a możliwość realizacji zakładanych efektów kształcenia oraz prowadzonych badań naukowych.

- ocena stopnia dostosowania bazy dydaktycznej służącej realizacji procesu kształcenia na ocenianym kierunku studiów do możliwości osiągnięcia deklarowanych efektów kształcenia, w szczególności zapewniania dostępu do infrastruktury niezbędnej z uwagi na specyfikę kierunku (sale wykładowe, pracownie i laboratoria specjalistyczne oraz ich wyposażenie, dostęp do komputerów, Internetu, specjalistycznego oprogramowania, specjalistycznych baz danych, niezbędnego księgozbioru, w tym udostępnionego przez inne biblioteki, także wirtualnie). W przypadku stwierdzenia braków w tym zakresie należy wskazać w jaki sposób braki te mają wpływ na jakość kształcenia oraz jakie efekty kształcenia nie zostaną osiągnięte;

Studenci kierunku „rzeźba” odbywają zajęcia w pracowniach macierzystych i technicznych kierunku oraz w pracowniach malarskich, gdzie studiują zarówno pod kierunkiem nauczycieli akademickich o profilu rzeźbiarskim, jak i malarskim. Ta metoda jest atrakcyjna z punktu widzenia efektów kształcenia. Zajęcia teoretyczne prowadzone są w salach ogólnouczelnianych. Jednostka dysponuje dobrym wyposażeniem dydaktycznym, szczególnie w pracowniach technicznych, gdzie w przypadku pracowni metalu zarówno warunki przestrzenne (nowy gmach), jak i wyposażenie, są znakomite. Studenci mają dostęp do nowoczesnych nośników elektronicznych oraz komputerów i Internetu. W uczelni funkcjonuje dobrze wyposażona biblioteka.

Należy stwierdzić, że dostosowanie bazy dydaktycznej do możliwości osiągnięcia deklarowanych efektów kształcenia jest odpowiednie. Zapewniony jest dostęp do infrastruktury niezbędnej z punktu widzenia specyfiki kierunku „rzeźba”. Sale dydaktyczne, w których znajdują się pracownie, są w większości przystosowane do liczebności grup, jakie odbywają w nich zajęcia. Zapewnione jest właściwe oświetlenie, stan techniczny pomieszczeń nie budzi zastrzeżeń.

Studenci, obecni na spotkaniu z zespołem wizytującym, zgłosili jednak szczegółowe uwagi w kwestii będącej przedmiotem oceny tej części raportu.

Najważniejszym problemem, wskazywanym przez studiujących, jest brak miejsca do przechowywania prac studentów i brak ustalonych zasad ich magazynowania oraz sposobu postępowania z pracami archiwalnymi. Prace studentów i profesorów zajmują przestrzeń potrzebną do codziennej pracy artystycznej. Studenci zwracają uwagę, iż mimo oddania do dyspozycji wizytowanego kierunku sal w nowym budynku Uczelni, nie zadbano o to, by pojawiły się w nim pracownie wyposażone w sprzęt umożliwiający naukę nowych technik rzeźbiarskich. Szczególnie wyraźnie zaakcentowali brak możliwości odlewania rzeźb z żywicy.

Kolejnym aspektem wymagającym poprawy jest brak zapewnienia przez jednostkę odzieży ochronnej potrzebnej do wykonywania pracy w niektórych pracowniach. Szczególnie uciążliwy jest brak masek przeciwpyłowych, które studenci muszą kupować sobie sami, co naraża ich na dodatkowy wydatek. W tym miejscu warto dodać, że w pracowniach często pojawia się problem małej ilości materiałów do wykonywania prac (np. z gliny), co uniemożliwia studentom realizację prac o większych rozmiarach.

Z uzyskanych informacji wynika również, że dostęp studentów do najnowocześniejszych programów komputerowych, a także nowoczesnych urządzeń, umożliwiających realizację prac multimedialnych, jest ograniczony.

Pomimo drobnych niedociągnięć, zespół pozytywnie ocenia stopień dostosowania bazy dydaktycznej. Na szczególną uwagę zasługuje przekazanie kierunkowi „rzeźba” pracowni wraz z wyposażeniem w nowym budynku (ponad 700 m²). Zastrzeżenie budzą jedynie zbyt małe powierzchnie w dwóch ważnych pracowniach dyplomujących.

- ocena poprawności doboru instytucji, w których prowadzone są zajęcia praktyczne lub praktyki zawodowe do celów kształcenia i założonych efektów kształcenia;

Jednostka w sposób zadowalający wywiązuje się z kontaktów z podmiotami zewnętrznymi, organizując szereg przedsięwzięć o znaczeniu edukacyjnym, zarówno w sferze praktycznej, jak i teoretycznej. Organizowane są plenery w materiałach trwałych, warsztaty odlewnicze, czy też wydarzenia artystyczne wspólnie z instytucjami kultury, bądź jednostkami samorządu terytorialnego. Jednostka współpracuje z uczelniami polskimi i zagranicznymi oraz prowadzi wymianę studentów w ramach programu LLP-Erasmus.

- ocena spójności planowanego rozwoju ocenianego kierunku z rozwojem infrastruktury, w której prowadzone jest kształcenie na tym kierunku. Ocena polityki finansowej uczelni i jednostki w tym zakresie (planowane nakłady na utrzymanie i doskonalenia infrastruktury);

Władze i poszczególni pracownicy czynią starania o stałe podnoszenie poziomu kształcenia, zarówno w sferze dydaktycznej jak i infrastruktury. W nowooddanym, nowoczesnym gmachu Uczelni znalazły się pracownie: metalu, medalierstwa i małej formy rzeźbiarskiej. Modernizuje się pracownia kamienia. Unowocześniany jest park maszynowy jednostki, a także baza elektroniczna. Wymaga to ciągłych nakładów finansowych, które są rozsądnie dysponowane.

- ocena przystosowania infrastruktury dydaktycznej do potrzeb studentów niepełnosprawnych;

Budynek, zajmowany dotychczas przez kierunek, jest częściowo przystosowany do potrzeb studentów niepełnosprawnych, jednak jednostka prowadzi działania przystosowujące, które będą kontynuowane w przyszłości. Nowy gmach natomiast w pełni spełnia określone powyżej kryteria.

- w przypadku kolejnej oceny jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy ocenić dokonane zmiany, odnieść się do stopnia realizacji zaleceń sformułowanych poprzednio, efektów działań naprawczych, a także ocenić wpływ zmian infrastruktury na możliwość osiągnięcia założonych efektów kształcenia i jego jakość.

W okresie następującym po poprzedniej wizytacji PKA zmodernizowano park maszynowy oraz poprawiono wyposażenie pracowni.

Ocena końcowa 5 kryterium ogólnego – w pełni.

Syntetyczna ocena opisowa spełnienia kryterium szczegółowego.

Kierunek „rzeźba” w istniejącej infrastrukturze spełnia warunki realizacji zakładanych celów kształcenia oraz prowadzenia badań naukowych. Powierzchnia, uzyskana w nowowynbudowanym gmachu wpłynie na komfort i jakość kształcenia. Władze uczelni zapewniają zmianę sytuacji lokalowej dwu pracowni dyplomujących, jeśli tylko dysponować będą odpowiednimi środkami finansowymi. Potrzeby osób niepełnosprawnych są rozwiązane dostatecznie.

Uzyskane nowe powierzchnie oraz nowoczesny park maszynowy istotnie wpłynęły na jakość kształcenia w sensie wzbogacenia warsztatu rzeźbiarskiego.

6. Badania naukowe prowadzone przez jednostkę w zakresie obszaru/obszarów kształcenia, do którego został przyporządkowany oceniany kierunek studiów.

- ocena wpływu prowadzonych w jednostce badań naukowych na realizowany proces dydaktyczny, w tym na kształtowanie programu kształcenia i indywidualizację nauczania, oraz ocena udziału studentów w badaniach naukowych i w prezentacji /publikacji ich wyników;

Prowadzone na kierunku prace naukowo-badawcze dotyczą rozwoju w dziedzinach, związanych z kierunkiem studiów. Uczelnia od lat uczestniczy w programach Dolnośląskiego Festiwalu Nauki (DFN). Uczestnictwo studentów w trakcie corocznych edycji DFN jest bardzo istotne. Studenci w ramach programu VI DFN i VII DFN m.in. zbudowali plenerowy piec do wypału ceramiki, przeprowadzili warsztaty rzeźbiarsko-ceramiczne dla osób spoza uczelni. W kolejnych edycjach festiwalu studenci zbudowali piece do wytopu brązu oraz żeliwa. Obecnie studenci wizytowanego kierunku korzystają z tych pieców. Studenci

uczestniczyli również aktywnie w pracach organizacyjnych, przygotowawczych i realizacyjnych związanych z pięcioma corocznymi edycjami Festiwalu Wysokich Temperatur. Program tych festiwali obejmował doświadczenia technologiczne związane z udoskonaleniem pieców metalurgicznych, przygotowaniem modeli do odlewów, różnych metod formowania modeli, odlewania z brązu i żeliwa. Studenci osobiście i bezpośrednio uczestniczyli w tych działaniach, zdobywając zawodowe doświadczenie. Nadmienić należy, że Festiwal Wysokich Temperatur to impreza międzynarodowa i interdyscyplinarna, w której uczestniczyli ceramicy i szklarze nie tylko z wrocławskiego środowiska, ale także z innych ośrodków krajowych, a ponadto twórcy i studenci z USA, Czech, Portugalii, Korei i Wielkiej Brytanii.

Poprzez stronę internetową studenci są informowani o możliwościach wzięcia udziału w konkursach i projektach, organizowanych przez interesariuszy zewnętrznych. Brak jest jednak jednostki odpowiedzialnej za analizę i ocenę tego udziału.

Studenci są informowani poprzez stronę internetową o możliwościach wzięcia udziału w konkursach i projektach organizowanych przez interesariuszy zewnętrznych. Brak jest jednak jednostki odpowiedzialnej za analizę i ocenę tego udziału.

Znaczenie badań naukowych na kierunku „rzeźba” systematycznie wzrasta i poszerza swój zakres. Badania te mają pozytywny wpływ na realizowany proces dydaktyczny i zwiększają świadomość artystyczną studenta. Znaczenie badań naukowych realizowanych na ocenianym kierunku systematycznie wzrasta. Obszar podejmowanej w badaniach problematyki umożliwia rozwój i doskonalenie wszelkich dziedzin związanych z kierunkiem studiów. Badania mają pozytywny wpływ na realizowany proces dydaktyczny i indywidualizację nauczania, zwiększają świadomość artystyczną studentów oraz ich aktywność w przestrzeni społecznej.

- ocena wpływu współpracy naukowej i badawczej z innymi uczelniami lub instytucjami z otoczenia gospodarczego i społecznego na proces dydaktyczny (dostęp studentów do nowoczesnego, unikatowego sprzętu i aparatury, nowych technologii, finansowanie zakupu specjalistycznego wyposażenia pracowni i laboratoriów jednostki itp.):

W ramach badań naukowych prowadzonych przez kierunek, nawiązywana jest współpraca z krajowymi i zagranicznymi instytucjami artystyczno-naukowymi, a tym samym

uczelnia uczestniczy w tworzeniu Europejskiej Przestrzeni Badawczej oraz Europejskiej Przestrzeni Szkolnictwa Wyższego. Ambicją uczelni jest stać się ponadregionalnym centrum kulturotwórczym.

- w przypadku, gdy przeprowadzana jest kolejna ocena jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy ocenić ewentualną zmianę stopnia oddziaływania prowadzonych badań naukowych na proces rozwoju kierunku.

Uwagi nie dotyczyły wymienionego zakresu.

Ocena końcowa 6 kryterium ogólnego – w pełni.

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego.

Badania naukowe prowadzone na Wydziale Malarstwa i Rzeźby mają pozytywny wpływ na realizowany proces dydaktyczny, kształtowanie programu kształcenia i indywidualizację nauczania. Jednostka stwarza studentom możliwość uczestnictwa w badaniach naukowych. Dzięki badaniom naukowym studenci mają dostęp do specjalistycznego sprzętu, zakupionego m.in. dzięki środkom pozyskanym na rzecz tych badań.

7. Wsparcie studentów w procesie uczenia się zapewniane przez Uczelnię.

1). Ocena czy zasady rekrutacji umożliwiają dobór kandydatów posiadających wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania w procesie kształcenia zakładanych efektów kształcenia.

Ocena czy nie zawierają regulacji dyskryminujących określoną grupę kandydatów. Ocena zasad ustalania wielkości rekrutacji-uwzględnienie związku liczby rekrutowanych studentów z potencjałem dydaktycznym jednostki i jakością kształcenia.

Ocena prawidłowości określenia nakładu pracy i czasu niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia – ogólnych, specyficznych i szczegółowych (dla kierunku, poziomu kwalifikacji i profilu, modułu kształcenia).

Rekrutacja na kierunek "rzeźba" odbywa się na podstawie wyników egzaminu wstępnego. Limity przyjęć ustalone przez uczelnię są dobrane dobrze, a zasady rekrutacji i punktacja egzaminu wstępnego przejrzysta i czytelna. Rekrutacja jest przeprowadzana w sposób sprawiedliwy i obiektywny.

Studenci pozytywnie oceniają zasady rekrutacji, co ma wpływ na właściwy dobór kandydatów, a w konsekwencji, na wysoki poziom prac semestralnych i dyplomowych. Zdaniem studentów system nie dyskryminuje żadnej z grup kandydatów. Liczba kandydatów przyjmowanych na kierunek jest proporcjonalna do potencjału dydaktycznego jednostki. Również ustalony przez jednostkę nakład pracy, jak i czas niezbędny do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia (ogólnych, specyficznych i szczegółowych) nie budzi zastrzeżeń.

2). Ocena czy system oceny osiągnięć studentów jest zorientowany na proces uczenia się, zapewnia przejrzystość i obiektywizm formułowania ocen, a wymagania w nim określone są wystandaryzowane.

Studenci pozytywnie odnoszą się do oceniania ich osiągnięć. Skalę ocen obecni na spotkaniu określili jako przejrzystą i właściwie skonstruowaną. Wymagania egzaminacyjne są podawane do informacji studentów z odpowiednim wyprzedzeniem. Na początku każdego semestru studenci poznają formę zaliczenia przedmiotów i dotyczące ich wymagania. Obecni na spotkaniu ocenili informację w tym zakresie jako pełną, przejrzystą i właściwą.

3). Ocena możliwości mobilności studentów stworzonych poprzez strukturę i organizację programu ocenianego kierunku. Ocena działań wspierających mobilność studentów, w tym związanych z popularyzacją wiedzy na temat systemu ECTS, i ułatwiania studentom wykorzystania możliwości stwarzanych przez ten system zarówno w kraju jak i za granicą.

Ocena wpływu współpracy międzynarodowej prowadzonej przez jednostkę na możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia (wymiana studentów, udział studentów w badaniach realizowanych w ramach tej współpracy).

Mobilność studentów wizytowanego kierunku jest możliwa głównie dzięki uczestnictwu Uczelni w programie wymiany LLP-Erasmus.

Studenci chcący skorzystać z programu muszą złożyć aplikację do Komisji Rekrutacyjnej, w skład której wchodzi prorektor ds. artystyczno-badawczych i naukowych, koordynatorzy wydziałowi programu LLP-Erasmus oraz przedstawiciel Samorządu Studenckiego. Oprócz udokumentowania wysokiej średniej ocen studenci muszą zawrzeć w aplikacji list motywacyjny, portfolio oraz posiadać ocenę z języka wykładowego na uczelni partnerskiej nie gorszą niż 4,5. W przypadku oceny niższej Komisja przeprowadza z aplikującym dodatkową rozmowę. W tym miejscu należy zaznaczyć, że proces rekrutacji przebiega właściwie i studenci nie zgłaszają do niego uwag.

Studenci co do zasady nie muszą wyrównywać różnic programowych po powrocie z uczelni partnerskiej. Niestety takie przypadki się zdarzają. Sugeruje się, by Uczelnia ściśle przestrzegała zasad uznawania punktów ECTS uzyskanych zgodnie z umową Learning Agreement. Konieczność zaliczania różnic programowych powoduje zmniejszenie zainteresowania studentów programami wymiany.

Informacje o programie są im przekazywane poprzez stronę internetową, tablice ogłoszeń a także w dobrze zorganizowanym Biurze Współpracy z Zagranicą. Organizowane są również specjalne spotkania informujące studentów o możliwości wyjazdów.

Studenci obecni na spotkaniu nie zgłosili uwag co do funkcjonowania Biura i pozytywnie ocenili jego funkcjonowanie.

Co roku dwóch studentów kierunku wyjeżdża na uczelnie partnerskie w ramach programu wymiany. Należy zachęcić władze Wydziału do szerszej promocji programu wśród studentów oraz znalezienia sposobów na zwiększenie udziału studentów w programie, a zatem również działań mających na celu zlikwidowanie ewentualnych barier.

Stopień wiedzy o systemie ECTS kształtuje się wśród studentów na odpowiednim poziomie. Obecni na spotkaniu wykazali się znajomością znaczenia punktów w ich procesie kształcenia.

Właściwa ocena wpływu współpracy międzynarodowej prowadzonej przez jednostkę na możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia w chwili obecnej jest niemożliwa, z powodu trwającego procesu wdrażania systemu opartego na efektach kształcenia.

4). Ocena systemu opieki naukowej i dydaktycznej nad studentami ocenianego kierunku studiów, w tym wspomaganie studentów w procesie uczenia się: bez udziału nauczycieli akademickich oraz z wykorzystaniem technik i metod kształcenia na odległość.

Ocena kompletności informacji zawartych w programach poszczególnych przedmiotów (sylabusach) i ich przydatności studentom w procesie uczenia się. Ocena przydatności zalecanych materiałów dydaktycznych do realizacji zakładanych celów i efektów kształcenia;

Ocena zakresu opieki materialnej i socjalnej oferowanej studentom ocenianego kierunku studiów.

Ocena działalności uczelni/jednostki wspierającej rozwój zawodowy, kulturowy i społeczny studentów.

Opinie studentów prezentowane podczas spotkania z zespołem oceniającym, wskazywane przez nich mocne i słabe strony procesu kształcenia, poziom zadowolenia z systemu opieki naukowej, dydaktycznej i materialnej.

Ocena poziomu zadowolenia z systemu opieki naukowej dydaktycznej i materialnej oraz sposobu rozstrzygania skarg i rozpatrywania wniosków zgłaszanych przez studentów.

System opieki naukowej i dydaktycznej oceniany jest przez studentów wysoko. Prowadzący zajęcia są dostępni we właściwym wymiarze poza zajęciami dydaktycznymi, istnieje również możliwość kontaktu telefonicznego i za pomocą poczty elektronicznej. Studenci podkreślają, że ich relacje z nauczycielami układają się bardzo dobrze: doceniają to, iż zawsze mogą liczyć na ich życzliwość i pomoc. Cenią sobie też dobrą atmosferę, która panuje na większości zajęć.

Dobór promotorów i tematów prac dyplomowych przebiega w sposób właściwy, z uwzględnieniem potrzeb i uwag studentów. Indywidualizacja programu nauczania i toku studiów wynika z charakterystyki „rzeźby” jako kierunku artystycznego. Zajęcia z przedmiotów kierunkowych odbywają się w małych grupach lub indywidualnie. Studenci doceniają indywidualne podejście pedagogów oraz możliwość wpływu na formę zajęć i wybór konkretnych obszarów zainteresowań. Bardzo pozytywnie oceniają swobodę w doborze tematów prac zaliczeniowych.

Obsługa administracyjna studentów wizytowanego kierunku jest przez nich oceniana bardzo dobrze: osoby pracujące w Dziekanacie określają jako życzliwe. Przepływ informacji pomiędzy Dziekanatem, a studium należy ocenić jako odpowiedni.

Sylabusy zajęć są dostępne dla studentów, informacje w nich zawarte są, z punktu widzenia procesu uczenia się, właściwe i kompletne. Zalecane materiały dydaktyczne są przydatne do realizowanych treści kształcenia. Ich przydatność pod względem celów i efektów kształcenia należy ocenić jako wysoką, należy jednak dodać, że pełna ocena jest niemożliwa, ze względu na trwający proces wdrażania systemu KRR w Uczelni.

Ocena mechanizmów motywowania studentów do osiągania lepszych efektów kształcenia jest w tej chwili niemożliwa, mechanizmy takie w chwili obecnej są w trakcie przygotowywania.

Uczelnia przedstawiła dokumenty traktujące o podziale procentowym stypendiów na stypendia o charakterze socjalnym i naukowym. Spełniony jest ustawowy wymóg, określony w art. 174 ust. 4, przyznania na stypendia rektora nie więcej niż 40% przeznaczonych na stypendia rektora, stypendia socjalne i zapomogi.

Przebieg procedury przyznawania świadczeń pomocy materialnej należy określić jako wymagający poprawy. Uczelnia prowadzi system informowania studentów o decyzjach stypendialnych za pomocą decyzji administracyjnych. Decyzje te są skonstruowane i przekazywane w sposób właściwy. Swoje uwagi studenci mają jednak do obsługi administracyjnej systemu stypendialnego. Według studentów osoby te bywają nieżyczliwe, a bardzo często w wyniku ich błędów lub braku informacji z ich strony terminowe otrzymanie stypendium jest utrudnione. W komisjach stypendialnych studenci stanowią większość składu (zgodnie z art. 177 ust. 3 Ustawy). Studenci są w pełni zaznajomieni z obowiązującym w uczelni systemem pomocy materialnej. Pytani o źródło wiedzy, wskazali stronę internetową, na której znajdują potrzebne informacje.

Wydział wspiera rozwój zawodowy, kulturowy i społeczny studentów poprzez stworzenie właściwych warunków do funkcjonowania Samorządu Studentów. Przedstawiciele studentów wizytowanego kierunku zasiadają w Radzie Wydziału Malarstwa i Rzeźby stanowią 20% składu Rady (art. 67 ust. 4 Ustawy).

Studenci wypowiadają się w sposób pochlebny o systemie opieki naukowej, materialnej i dydaktycznej. Podkreślają dobry kontakt z częścią pedagogów. Wśród zalet

studiowania w Akademii podają dobrą atmosferę, osoby większości pedagogów i możliwość własnego rozwoju artystycznego, opartego na kreatywności i braku schematycznego myślenia. Doceniają możliwość realizowania pasji, jaką dają im te studia.

Zgłaszają jednak również szczegółowe uwagi.

Brakuje przepisów, regulujących sposoby przechowywania i odbioru przez studentów wybranych prac semestralnych. Studenci przed wizytacją zwrócili się do Kierownika Katedry Technik Rzeźbiarskich z prośbą o rozwiązanie tego problemu, który łączy się z zagadnieniem praw autorskich do stworzonych przez studentów prac. Zaleca się jednostce jak najszybsze działania w tej sprawie.

Studenci zgłosili uwagę dotyczącą przedmiotu „Geometria wykreślna”: ich zdaniem przedmiot w obecnej formie jest jedynie dla nich obciążeniem, treści kształcenia, które na nim poznają są w większości nieprzydatne do pracy w zawodzie, a stopień trudności zaliczenia niewspółmierny do najważniejszych przedmiotów kierunkowych. Zespół oczekuje zajęcia przez władze Uczelni zajęcia stanowiska w tej sprawie.

Na koniec należy zauważyć problem, który nie dotyczy jedynie studentów, a umiejscowienia kierunku w strategii Uczelni. Studenci czują się jako reprezentanci kierunku niechciani i pominięci. Mimo dobrej atmosfery, która panuje na kierunku, mają poczucie odosobnienia i niedoceny w skali całej Akademii. Zaleca się zarówno Władzom Jednostki, jak i Uczelni przyjrzenie się tej kwestii, przeprowadzenia analizy sytuacji i podjęcie reakcji na wykryte powody takiego przekonania studentów.

Ocena końcowa 7 kryterium ogólnego: w pełni.

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia *kryteriów szczegółowych*:

1) Studenci pozytywnie oceniają zasady rekrutacji. Zdaniem studentów system nie dyskryminuje żadnej z grup kandydatów. Liczba kandydatów przyjmowanych na kierunek jest proporcjonalna do potencjału dydaktycznego jednostki. Również zakładany przez jednostkę nakład pracy, jak i czasu niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia, nie budzi zastrzeżeń.

2) System oceny osiągnięć studentów sformułowany w sposób właściwy.

3) Stworzone warunki dla mobilności zewnętrznej są właściwe, jednak należy podjąć intensywne starania na rzecz zwiększenia liczby studentów uczestniczących w programach wymiany.

4) System opieki naukowej, dydaktycznej i materialnej działa w sposób właściwy, należy jednak zwrócić uwagę na istotne problemy, wskazane przez studentów, dotyczące kwestii magazynowania prac zaliczeniowych, przede wszystkim zaś na odczuwany przez nich problem niedoskonałego przepływu informacji. Sugeruje się wprowadzenie programu elektronicznej obsługi studenta oraz ustanowienie osoby odpowiedzialnej za przepływ informacji pomiędzy studentem a Uczelnią i Jednostką,

8. Stosowanie na ocenianym kierunku studiów wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia zorientowanego na osiągnięcie wysokiej kultury jakości kształcenia.

1). Ocena działań zmierzających do zapewnienia wysokiej jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów. Ocena przejrzystości struktury zarządzania procesem dydaktycznym na ocenianym kierunku studiów, a także systematyczności i kompleksowości przeprowadzanych ocen i analiz osiąganych efektów kształcenia, stanowiących podstawę doskonalenia programu kształcenia tj. efektów kształcenia, programu studiów oraz metod jego realizacji;

Podczas oceny programowej, zespół oceniający zapoznał się z działaniami zmierzającymi do zapewnienia wysokiej jakości kształcenia. Kształcenie to polega na uwzględnieniu tradycji ubiegłych wieków, jak i na wiedzy i doświadczeniu wyniesionej ze współczesności. Połączenie ze sobą celowo wybranych osiągnięć tradycji i dzisiejszych aktualności artystycznych stanowią podstawowe punkty oparcia. Zasada ta jest zbieżna z zasadami „misji uczelni”, która zakłada przyjęcie zadań kuratora historycznego tradycji akademickiej. Wszelkie te działania mające na celu zapewnienie jakości kształcenia, prowadzone są obecnie na mocy uchwały Senatu nr 4/2012 z dnia 17.02.2012 w sprawie wprowadzenia od roku akademickiego 2011/2012 wewnętrznego systemu jakości kształcenia.

- ocena efektywności systemu zapewnienia jakości kształcenia w zakresie analizy efektów kształcenia i mechanizmów służących monitorowaniu i doskonaleniu

programu kształcenia, w tym dostosowywania do zmieniających się potrzeb interesariuszy zewnętrznych oraz potrzeb i możliwości interesariuszy wewnętrznych. Ocena przydatności tego systemu do badania zgodności programu kształcenia na danym kierunku studiów i metod jego realizacji z założonymi (lub wzorcowymi) efektami kształcenia albo ze standardami kształcenia, ocena jego dotychczasowej skuteczności w diagnozowaniu słabych stron programu kształcenia;

System zapewnienia jakości kształcenia oparty jest na zarządzeniu Rektora z dnia 12.12.2012 powołującym Wydziałowe Zespoły do spraw jakości kształcenia na lata 2012-2016. Zasady kształcenia są tu formułowane przez autorskie programy pracowni i programy przedmiotów, które co semestr są weryfikowane i koordynowane. Wystawiane prace studentów pozwalają na wystarczającą ocenę poziomu i zakresu kształcenia. Zespół ocenia system jako efektywny, przydatny do osiągnięcia efektów kształcenia i dostosowany do potrzeb interesariuszy zewnętrznych.

- ocena systemu upowszechniania informacji, dotyczących wyników monitorowania jakości procesu kształcenia i uzyskiwanych efektów kształcenia, oraz wprowadzanych zmian.

Jakość kształcenia oraz uzyskiwane efekty przedstawiane są w trakcie spotkań Rad Wydziałów, w których uczestniczą przedstawiciele studentów.

2). Ocena udziału interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych w procesie zapewnienia jakości kształcenia i działań podejmowanych przez jednostkę, mających aktywizować uczestników i beneficjentów procesu kształcenia do podnoszenia jego jakości.

Udział studentów wizytowanego kierunku w procesie zapewnienia jakości kształcenia należy określić jako niepełny. Jeśli chodzi o udział w gremiach zajmujących się jakością kształcenia, studenci są reprezentowani zarówno na poziomie Uczelni, jak i jednostki. W niedawno powołanych zespołach znajdują się przedstawiciele studenci.

Niestety, Uczelnia nie zrealizowała zaleceń z poprzednich wizytacji, dotyczących naprawy procesu ankietyzacji studenckiej. Należy ponownie zwrócić uwagę na następujące błędy: brak należytych podstaw prawnych przeprowadzanej ankiety, brak

jasnej procedury, przeniesienie na Samorząd Studencki odpowiedzialności za przeprowadzanie ankiety, brak należytych opracowań i upublicznienia wyników.

Kwestionariusz ankiety zawiera: miejsce na ogólną ocenę warunków studiowania (skala niesymetryczna od 1 – niedopuszczalny – do 5 – bardzo dobry), miejsce na uwagi i postulaty, oraz ocenę przedmiotów i prowadzących je pedagogów w ośmiu obszarach, przedstawionych w formie stwierdzeń, które można ocenić w powyżej podanej skali.

Zaleca się Uczelni: przejście od Samorządu Studenckiego przeprowadzanego badania (na przykład przez Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia), ponowne skonstruowanie arkusza ankiety, w porozumieniu z Samorządem, uwzględniając zasadę symetrycznej skali ocen i stawiania pytań zamiast oceny stwierdzeń, włączenie administracji Uczelni w proces opracowania ankiety i tworzenia raportu końcowego z przeprowadzonego badania. We wszystkich tych aspektach należy zwrócić uwagę na „dobre praktyki” obowiązujące w tym zakresie w polskim szkolnictwie wyższym.

Ocena stopnia zainteresowania studentów jakością kształcenia i ich wpływu na tę jakość. Ocena roli przedstawicieli studentów w organach kolegialnych uczelni/ jednostki oraz przedstawicieli Parlamentu Studentów RP w procesie zwiększania świadomego wpływu studentów na jakość kształcenia, optymalizację osiąganych efektów kształcenia i ich dostosowywanie do aktualnego poziomu wiedzy i wymagań otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym rynku pracy.

Udział studentów kierunku „rzeźba” w procesie zapewnienia jakości kształcenia jest wystarczający. Studenci zgodnie z zarządzeniem rektora z dnia 12.12.2012 uczestniczą w gremiach zajmujących się jakością kształcenia.

3). W przypadku, gdy przeprowadzana jest kolejna ocena jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy odnieść się do stopnia realizacji zaleceń, jeżeli były sformułowane uprzednio, ocenić dokonane zmiany i ich efekty.

W przypadku dokonania oceny kierunku/akredytacji jednostki przez zagraniczną instytucję akredytacyjną – stanowisko w sprawie wykorzystania wyników tej oceny w podnoszeniu jakości kształcenia.

Nie dotyczy.

Tabela nr 1 – Ocena możliwości realizacji zakładanych efektów kształcenia (odrębnie dla każdego poziomu kompetencji).

zakładane efekty kształcenia	program i plan studiów	kadra	infrastruktura dydaktyczna/ biblioteka	działalność naukowa	działalność międzynarodowa	organizacja kształcenia
wiedza	+	+	+	+	+	+
umiejętności	+	+	+	+	+	+
kompetencje społeczne	+	+	+	+	+	+

+ - **pozwała na pełne osiągnięcie** zakładanych efektów kształcenia

+/- - **budzi zastrzeżenia - pozwala na częściowe osiągnięcie** zakładanych efektów kształcenia

-- - **nie pozwala na osiągnięcie** zakładanych efektów kształcenia

Ocena końcowa 8 kryterium ogólnego: w pełni.

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych:

1). Kierunek „rzeźba” podjął szerokie działania w celu zapewnienia optymalnej jakości kształcenia. W miarę możliwości systemem poprawy jakości kształcenia objęci są wszyscy studenci i wszyscy pracownicy dydaktyczni.

2). Wydział posiada liczne kontakty z interesariuszami zewnętrznymi w regionie, kraju i za granicą. Dlatego system zapewnienia jakości kształcenia działa prawidłowo. W ramach tych kontaktów kierunek poszerza ofertę dydaktyczną dla studentów. Kontakty z podmiotami zewnętrznymi mają miejsce na wszystkich poziomach dydaktycznych.

Zespół wizytujący ocenia pozytywnie oferowaną przez uczelnię jakość kształcenia.

9. Podsumowanie

Tabela nr 2 Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
	wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	niedostatecznie
koncepcja rozwoju kierunku		x			
cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji		x			
program studiów	x				
zasoby kadrowe		x			
infrastruktura dydaktyczna		x			
przewodzenie badań naukowych		x			
system wsparcia studentów w		x			

procesie uczenia się					
wewnętrzny system zapewnienia jakości		x			

Ocena możliwości uzyskania zakładanych efektów kształcenia i rozwoju ocenianego kierunku w wizytowanej jednostce oraz zapewnienia wysokiej jakości kształcenia, a także wskazanie obszarów nie budzących zastrzeżeń, w których wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia jest wysoce efektywny oraz obszarów wymagających podjęcia określonych działań (uzasadnienie powinno odnosić się do konstatacji zawartych w raporcie, zawierać zalecenia).

Zakładane efekty kształcenia i ocena rozwoju wizytowanego kierunku wyrażone są w oryginalnej formule otwartej struktury całego Wydziału Malarstwa i Rzeźby. Intensywna współpraca ze środowiskami lokalnymi optymalizuje możliwość weryfikacji efektów kształcenia. Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia działa w sposób prawidłowy, na co wskazuje wysoki poziom prac semestralnych i dyplomów. Warta podkreślenia jest unikatowa w skali kraju specyfika prezentacji i archiwizacji prac dyplomowych. Wysoka jakość kształcenia na ocenianym kierunku z pewnością nie jest zagrożona i pozwala mieć nadzieję na dalszy, równie dynamiczny rozwój Wydziału.

Za Zespół Oceniający

Prof. Adam Romaniuk

Załącznik nr 1 – Podstawa prawna wizytacji.

1. Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r., poz. 572, z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.);
3. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie warunków oceny programowej i oceny instytucjonalnej (Dz. U. Nr 207, poz. 1232);
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445, z późn. zm.);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 września 2007 r. w sprawie warunków, jakie muszą być spełnione, aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (Dz. U. Nr 188, poz. 1347 z późn. zm.);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki (Dz. U. Nr 164, poz. 1166 z późn. zm.);
7. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie rodzajów tytułów zawodnych nadawanych absolwentom studiów i wzorów dyplomów oraz świadectw wydawanych przez uczelnie (Dz. U. Nr 11, poz. 61);
8. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie tytułów zawodowych nadawanych absolwentom studiów, warunków wydawania

oraz niezbędnych elementów dyplomów ukończenia studiów i świadectw ukończenia studiów podyplomowych oraz wzoru suplementu do dyplomu (Dz. U. 196, poz. 1167)

9. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych (Dz. U. Nr 179, poz. 1065);

10. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 września 2011 r. w sprawie warunków i trybu przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta (Dz. U. Nr 201, poz. 1187);

11. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie dokumentacji przebiegu studiów z dnia 14 września 2011 r. (Dz. U. Nr 201, poz. 1188);

12. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 253, poz. 1520);

13. Uchwała Nr 1/2011 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej;

14. Uchwała nr 961/2011 Prezydium PKA z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej;

15. Statut Uczelni,

16. Regulamin studiów Uczelni,

17. Inne przepisy wewnętrzne Uczelni.

Załącznik nr 2 – Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego.

W dniu **12 grudnia**, godz. 21:00 odbyło się spotkanie członków Zespołu Oceniającego w celu uwag dotyczących raportu samooceny, ustaleniu wykazu spraw, które zostaną omówione z władzami Uczelni oraz Wydziału. Podział zakresu zadań pomiędzy ekspertami oraz ustalenia harmonogramu prac na poszczególne dni wizytacji.

W dniu 13 grudnia:

- Godz. 9:00-10:00 odbyło się spotkanie z władzami Uczelni oraz Wydziału.
- Od godz. 10.00 do godz. 12.00 - **prof. Adam Romaniuk** dokonał wyboru prac dyplomowych i zapoznał się prezentacją zarchiwizowaną na nośnikach elektronicznych. **prof. Józef Sękowski oraz prof. Jerzy Andrzej Pastwa** rozpoczęli hospitację zajęć dydaktycznych.
- Godz. 11.00 – spotkanie **Piotra Kulczyckiego, przedstawiciela PSRP** ze studentami i organizacjami studenckimi – zgodnie z przyjętym wcześniej kalendarzem wizytacji.
- Godz. 12.00 do 14 spotkanie zespołu z pracownikami. Obecni: **prof. Adam Romaniuk, prof. Józef Sękowski, prof. Jerzy Andrzej Pastwa**
- Godz. 14.00 – 15.00 spotkanie z zespołem ds. jakości kształcenia
- Godz. 15.00 – 18.30 prowadzenie hospitacji oraz oględziny bazy dydaktycznej w siedzibie uczelni.
- Godz. 18.30 do godz. 19.00- **prof. Adam Romaniuk, prof. Józef Sękowski, prof. Jerzy Andrzej Pastwa**, dokonali podsumowania oceny prac dyplomowych oraz prac semestralnych.

W dniu 14 grudnia:

- Godz. 9:00 – 13:00 kontynuowanie hospitacji zajęć
- Godz. 13.00 – 13.30 spotkanie podsumowujące członów Zespołu Oceniającego.
- Godz. 13:30 spotkanie podsumowujące z władzami uczelni oraz Wydziału.
- Godz. 15:00 – 17:00 kontynuowanie hospitacji zajęć

Podział obowiązków:

- a) Kwestie formalno-prawne – ekspert PKA ds. formalno-prawnych, **mgr Krystyna Rzeszot**
- b) Kwestie studenckie – przedstawiciel PSRP, ekspert PKA, **Piotr Kulczycki;**
- c) Koncepcja rozwoju ocenianego kierunku sformułowana przez jednostkę: **prof. Adam Romaniuk, prof. Józef Sękowski, prof. Jerzy Andrzej Pastwa, mgr Krystyna Rzeszot.**
- d) Spójność opracowanego i stosowanego w jednostce opisu zakładanych celów i efektów kształcenia dla ocenianego kierunku oraz system potwierdzający ich osiągnięcie – **prof. Adam Romaniuk, prof. Józef Sękowski, prof. Jerzy Andrzej Pastwa.**

e) Program studiów a możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia – **prof. Adam Romaniuk, prof. Józef Sękowski, prof. Jerzy Andrzej Pastwa.**

f) Liczba i jakość kadry dydaktycznej, a możliwość zrealizowania celów edukacyjnych programu studiów – **prof. Jerzy Andrzej Pastwa, oraz mgr Krystyna Rzeszot.**

g) Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, którą dysponuje jednostka, a możliwość realizacji zakładanych efektów kształcenia oraz prowadzonych badań naukowych – **prof. Jerzy Andrzej Pastwa.**

Załącznik nr 3 – Informacje o wynikach poprzedniej oceny programowej (lub oceny jakości kształcenia w przypadku gdy ostatnia ocena dokonywana była na podstawie przepisów obowiązujących do 30.09.2011 r.)

Pierwsza ocena jakości kształcenia na Wydziale Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu przeprowadzona została w dniach 15 – 16 maja 2007 r.

Załącznik nr 4 – Ocena losowo wybranych prac etapowych oraz dyplomowych.

1. Hubert Bujak

- promotor: Prof. Christos Mandzios
- promotor aneksu z Malarstwa: Prof. Aleksander Dymitrowicz
- recenzent magisterskiej pracy pisemnej: ad. Tomasz Opania
- rok obrony: **2010**
- temat pracy artystycznej: **Poszukiwanie struktury**
- temat aneksu z Malarstwa: **Życie organiczne**
- temat pisemnej pracy magisterskiej: **Poszukiwanie struktury materii**

Obiekty rzeźbiarskie, składające się na dyplom artystyczny Pana Huberta Bujaka to zestaw prac autorskich i własnoręczne zrealizowanych ze stalowej blachy. Poddawane zostały zamierzonej obróbce mechanicznej, zmierzającej do nadania blasze odpowiedniej faktury. Autor doprowadził swoją koncepcję artystyczną do wyjątkowo pozytywnego finału. Preparowana blacha, pospawana w formy walców, czy pierścieni, „przestaje” już być blachą, przywołując sobą formy pociętych pni drewnianych, dużych pierścieni, które autor zestawia

z sobą w różnych konfiguracjach w zależności od kontekstu miejsca, poszukując w ten sposób różnych form strukturalnych. Pracę cechuje oszczędność użytych środków, syntetyczność formy i przede wszystkim dojrzałość artystyczna.

Zespół wizytujący bardzo wysoko ocenił zestaw dyplomowy oraz pracę teoretyczną Pana Huberta Bujaka.

2. Katarzyna Ławrynowicz

- promotor: Prof. Christos Mandzios
- recenzent magisterskiej pracy pisemnej: ad. Maria Wrońska
- rok obrony: **2010**
- temat pracy artystycznej: **Igraszki rzeźbiarskie – zestaw prac przestrzennych nawiązujących do tematu pracy**
- temat pisemnej pracy magisterskiej: **Igraszki rzeźbiarskie – motyw futuro w sztuce**

Przystępując do formułowania tematu i zakresu opracowania Dyplomu artystycznego, autorka zdecydowała się na temat „Igraszki rzeźbiarskie”, gdyż zdawał się być jak najbardziej adekwatny do jej dotychczasowych doświadczeń, jej predyspozycji i ekspresji. Podjęcie przez nią pracy nad dyplomem doprowadziło w pasjonującej i wartkiej drodze poszukiwawczej do zrealizowania w potężnych blokach styropianowych, dopełniających się form negatywowych i pozytywowych. Można przyznać z dużą satysfakcją iż wyczuwalne są tu elementy „gier, zabaw i igraszek rzeźbiarskich”, które doprowadziły autorkę do właściwej roboty rzeźbiarskiej, gdzie pozytywy i negatywy tworzą jedną formę, gdzie każdy pozytyw ma swoje odzwierciedlenie w negatywie i odwrotnie. Znakomita realizacja ma swoje odniesienia w pracy teoretycznej nie odbiegającej poziomem od Dyplomu artystycznego.

Zespół wizytujący wysoko ocenił całość prezentacji dyplomowej zwracając uwagę na jej wysoki poziom artystyczny i warsztatowy. Zespół potwierdza zbieżność swojej opinii z oceną Komisji dyplomowej.

3. Aldona Michalik

- promotor: Prof. Christos Mandzios
- promotor aneksu ze Scenografii: Prof. Michał Jędrzejewski
- recenzent magisterskiej pracy pisemnej: ad. Ewa Zarzycka
- rok obrony: **2010**
- temat pracy artystycznej: **Między rzeźbą a spektaklem.**
- temat aneksu ze Scenografii: **Między rzeźbą a spektaklem.**
- temat pisemnej pracy magisterskiej: **Między rzeźbą a spektaklem.**

Problem występujący w pracy dyplomowej jest próbą autorki nawiązania do jej wielkiej pasji, do TEATRU i znalezienia wzajemnych zależności i prawidłowości współtworzących rzeźbę, jako zjawiska, którego percepcja odbywa się w czasie oraz Spektakl Teatralny, który jest kompozycją sytuacyjną również funkcjonującą i rozwijającą się w czasie. Podkreślić należy, że dyplomarka w swoich dokonaniach ma już przykłady scenografii spektakli teatralnych zrealizowanych we współpracy z wrocławską filią Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. L. Solskiego w Krakowie, które umieściła w dokumentacji dyplomowej.

Autorka przygotowała ekspozycję w części rzeźbiarskiej – łącząc odlewy żeliwne z elementami stalowymi – oraz projekcję multimedialną na ekranie telewizyjnym. Ponadto zaprezentowała zestaw plansz z jej dokonań i procesu opracowywania dyplomu artystycznego.

W pracy teoretycznej pod tytułem „Między Rzeźbą a Teatrem”, autorka ukazuje przemiany społeczne, które „doprowadziły” do przemian kulturowych będących przedmiotem jej zainteresowań. Zaletą tej pracy jest dostrzeżenie awangardowych dokonań Katarzyny Kobro w praktyce artystycznej i teorii rzeźby oraz takich artystów jak Constantina Brancusiego i Henry Moore’a. Zaletą tej pracy jest to, że autorka poszerzyła spektrum tematyczne wychodząc w swoich poszukiwaniach w obszar pozaartystyczny. Pracę cechuje rzetelność w ujawnianiu szczegółów przy jednoczesnym dystansie uwidocznionym w konstruowaniu ciekawych tez.

4. Anna Bujak

- promotor: Prof. Christos Mandzios
- promotor aneksu z Małej Formy Rzeźbiarskiej: Prof. Jacek Dworski
- promotor aneksu z Rysunku: Prof. Przemysław Pintał
- recenzent magisterskiej pracy pisemnej: Prof. Zdzisław Nitka
- rok obrony: **2011**
- temat pracy artystycznej: **Archeologia form. Obiekty rzeźbiarskie**
- temat aneksu z Małej Formy Rzeźbiarskiej: **Czas i forma**
- temat aneksu z Rysunku: **Obecność archetypu**
- temat pisemnej pracy magisterskiej: **Inspiracje szamanizmem**

Realizacja Pracy Dyplomowej w zakresie rzeźby pani Anny Bujaka poprzedzona została wcześniejszymi poszukiwaniami i doświadczeniami tworzącymi ścieżkę prowadzącą do finału. Przygotowany zestaw prac rzeźbiarskich – przywołujący stado bezgłowych jelonków – poprzedzony był szkicami rysunkowymi, notatkami, zapiskami, które towarzyszyły pokazowi dyplomowemu. Pani Anna podjęła się ambitnie samodzielnej realizacji z blachy stalowej pokrytej naturalną rdzą, którą poddawała obróbce – wycinając z płaskich arkuszy blachy odpowiednie kształty, które następnie formowała przestrzennie dostosowując je pożądanym krzywiznom i spawając je ze sobą, osiągając przy tym znakomity i zaskakujący efekt. Użyty materiał zardzewiała, spawana blacha składająca się na materię stada jelonków jest trafiona w kolorystyce. Promotor w recenzji zwraca uwagę na paradoks: „Jelonki – żywe stworzenia, które możemy dostrzec na peryferiach naszego pejzażu - zrealizowane w zimnym, technicznym, bezdusznym metalu, blasze...” Pomimo tego dyplomantka znakomicie uchwyciła indywidualny ruch poszczególnych osobników, które w stadzie multiplikują i wzmacniają te doznania. Brak głów spiralnie potęguje ekspresję formy całościowej kompozycji.

Bez wątpienia ta wyróżniająca się realizacja – poprzez swoją wieloznaczność, symbolikę, formę i znakomicie dobrany materiał - przenosi nasze doznania w strefy rudymentalnych jakości, archetypów.

Zespół wizytujący bardzo wysoko ocenił realizację dyplomową, oba aneksy: rzeźbiarski i rysunkowy, jak również pracę teoretyczną Pani Anny Bujak, tym samym zgadza się z oceną Komisji dyplomowej.

5. Marta Cierluk

- promotor: Prof. Janusz Kucharski
- recenzent magisterskiej pracy pisemnej: Ad. Maria Wrońska
- rok obrony: **2011**
- temat pracy artystycznej: **Indywidualizacja przestrzeni**
- temat pisemnej pracy magisterskiej: **„Indywidualizacja przestrzeni w sztuce XX i XXI wieku na wybranych przykładach”.**

Praca magisterska pani Marty Cierluk, jest spójną, współzależną konstrukcją, części artystycznej – rzeźbiarskiej pt. „Moja przestrzeń” i części teoretycznej – pracy pisemnej pt. „Indywidualizacja przestrzeni w sztuce XX i XXI wieku na wybranych przykładach”. Oceniając pod względem merytorycznym realizację przestrzenną należy zauważyć, że jest ona wynikiem logicznej konsekwencji zainteresowań autorki w obszarze rzeźby i przestrzeni. Praca ta jest wynikiem jej wyjątkowej wrażliwości i potrzeby indywidualizowania wypowiedzi artystycznej. Te cechy, tak charakterystyczne dla autorki, zostały wykorzystane przez nią w dyplomowym rozwiązaniu rzeźbiarskim - instalacji odnoszącej się do całej przestrzeni galerii.

W istniejącej strukturze przestrzennej, autorka wprowadza nowe kierunki, płaszczyzny, kąty, otwory drzwiowe, pojawia się nowa, wytworzona przestrzeń będąca trafną realizacją wizji autorki. Skośny otwór drzwiowy, przechodzenie narożnika ściany z jednego pomieszczenia do drugiego itp. to wszystko jest wkomponowane logicznie w zastaną przestrzeń. W dokumentacji dyplomu przygotowanej w sposób wyjątkowo profesjonalny widzimy; spójną, zindywidualizowaną, interesującą strukturę przestrzenną – autorski dialog z zastaną, architektonicznie zorganizowaną przestrzenią. Użyte materiały i sposób wykonania tych nowych struktur - ich realizm – to wszystko integruje się z elementami zastanego wnętrza, powodując spotęgowanie wrażenia oddziaływania na odbiorcę. Całość pracy

cehuje logiczny układ kompozycyjny, wskazujący na dużą świadomość artystyczną autorki. Instalacja jest wykonana zgodnie z zasadami tej sztuki.

6. Natalia Sekuła

- promotor: Prof. Christos Mandzios
- recenzent magisterskiej pracy pisemnej: as. Grzegorz Niemyjski
- rok obrony: **2011**
- temat pracy artystycznej: **Samo się znalazło? Zestaw prac związanych z przestrzenią, jej wartością, znaczeniem, wielowątkowością, wieloaspektowością**
- temat pisemnej pracy magisterskiej: **Samo się znalazło? Rzeczy w sztuce na wybranych przykładach**

Zestaw prac dyplomowych Pani Natalii Sekuły – poprzedziła imponująca realizacja wykorzystująca przestrzeń całej pracowni, którą „kondensując” w swojej autorskiej formie wciągała w swoją intencjonalną strukturę. Teraz domeną jej zainteresowań stały się Ściany... To, że ostatecznie ściany otworzyły się, że „*dla niej pewnie*” wysunęły się fragmenty, niczym szuflady, ukazując, że ściany nie tylko nie kończą przestrzeni lecz, że same są też przestrzenią.

Frapujące i pełne smaku rzeźbiarskiego są jej realizacje, które wykonała posługując się technikami sztukatorskimi. Absolutnie nie może przeszkadzać to, że formy które prezentuje stały się już na tyle autorskie, że można by im postawić zarzut, że dawno przestały być ścianami, ale wcale przecież nie o ściany chodziło autorce, gdyż one były tylko pretekstem do poszukiwań przestrzeni i przestrzenności, a to jest przecież domeną działalności rzeźbiarskiej.

Zespół wizytujący bardzo wysoko ocenia te realizację i wszystkie dokonania dyplomowe Pani Natalii Sekuły, tym samym zgadza się z oceną Komisji dyplomowej.

7. Wojciech Małek

- promotor: Prof. Christos Mandzios
- promotor aneksu z Małej Formy Rzeźbiarskiej: Prof. Jacek Dworski
- recenzent magisterskiej pracy pisemnej: Prof. Grażyna Jaskierska - Albrzykowska
- rok obrony: 2012
- temat pracy artystycznej: Autorskie formy przestrzenne
- temat aneksu z Małej Formy Rzeźbiarskiej: **Autorskie formy przestrzenne**
- temat pisemnej pracy magisterskiej: **Omówienie jakości rzeźbiarskich w twórczości wybranych artystów na przykładach**

Dyplomowy zestaw dyplomowych prac rzeźbiarskich to obiekty przestrzenne zrealizowane w różnej skali i różnych materiałach. Dominuje drewno i to w różnych postaciach, bo są to lite kawałki drewna, ale też nieokorowane drewniane żerdzie, patyki czy wiklinowe witki odpowiednio splatane i łączone, którym autor nadaje swoisty charakter. Oprócz drewna widzimy, że Pan Wojciech znakomicie sobie poradzi z gipsowym stiukiem - w który wkomponowuje „znalezione” elementy jak również z blachą. Za pomocą tych materiałów dyplomant zrealizował formy przybierające miękkie formy przywołujące motywy poduszek, siedzisk, sprzętów towarzyszących naszej egzystencji. Przywołuje te sprzęty, nadając im swoiste kształty, przeskalowuje je aby nadać im większą wyrazistość. Podkreśla tym samym ważność ich istnienia w naszym pejzażu egzystencjalnym.

Z dużym uznaniem należy zauważyć jak dyplomant postąpił z przestrzenią galerii, jak wykorzystał jej wnętrze i charakter, jak umiejętnie wpisał swoje prace w zaistniały stan, budując tym samym autorską sytuację. Zespół wizytujący zwrócił uwagę na szerokie spektrum realizacyjne autora, który samym potwierdza - że rzeźbienie nie oznacza li tylko opracowywanie poszczególnych obiektów, ale również budowania relacji między nimi i umiejętnie kształtowanie relacji przestrzennych w zaistniałej sytuacji. Pan Wojciech uwzględnił to i nie pozostając głuchym i ślepym na specyfikę tego miejsca zbudował w sąsiedzkiej sali swoją realizację z użyciem dużej ilości pierza.

Zespół wizytujący bardzo wysoko ocenia tę realizację i wszystkie dokonania dyplomowe Pana Wojciecha Małka, tym samym zgadza się z oceną Komisji dyplomowej.

8. Aleksandra Zaorska

- promotor: Prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska
- recenzent magisterskiej pracy pisemnej: as. Karolina Szymanowska
- rok obrony: **2012**
- temat pracy artystycznej: **Odbicie, niewiadome, zmiana, iluzja w sztuce współczesnej**
- temat pisemnej pracy magisterskiej: **Odbicie, niewiadome, zmiana, iluzja w sztuce współczesnej**

Zestaw prac plastycznych z zakresu rzeźby Pani Aleksandry Zaorskiej pt: „Odbicie, zmiana, iluzja w sztuce współczesnej”. Instalacja rzeźbiarska zrealizowana została w salach Galerii „M D-s” we Wrocławiu w 2012 r. Jej trójwymiarowe kompozycje utworzone z różnych przedmiotów wypełniły wnętrza trzech pomieszczeń galerii.

Ideą pracy było zachęcenie widza do interaktywności oraz nieco innego odczytu przestrzeni. Niewątpliwie uwzględniony przez autorkę plan przestrzenny galerii był powodem do użycia asamblażu usytuowanego na ścianach oraz podłodze. W środkowej sali cała powierzchnia podłogi wysokością od 5 do 40 cm szczelnie została wypełniona na sztorc otuliną pianki do rur jej przekroje były zróżnicowane. Umieszczona została pomiędzy przejściem z jednej sali do drugiej. Miękkie o opływowej powierzchni podłoże sprawiało sporą trudność w komunikacji, ciało widza balansowałoby utrzymać równowagę. Szarość użytej materii na podłodze konsekwentnie przez autorkę została przeniesiona na kolor ścian. Ten zabieg zmienił perspektywę rzeczywistej skali pomieszczenia, takiej iluzji również poddany był odbiorca w pierwszej i trzeciej sali. Struktura użytej materii wypełniała od podłogi do sufitu całą przestrzeń, pozostawiając rodzaj szlaku skierowanego na drzwi po otwarciu których wprowadzało widza bezpośrednio na dzieło plastyczne. Ostatnia sala zupełnie pusta, biała włącznie z podłogą. Na wprost wejścia widniały na całej powierzchni ściany białe piłeczki pingpongowe zawieszone na elastycznych plastikowych taśmach, dzięki czemu reagowały

na każdy ruch powietrza, powodując szelest potracanych o siebie piłeczek ponad to ruch powodował tworzenie się interesujących struktur. Dotykane, wycieranie, ocieranie, ugniatanie, potracanie, zachęcały widza do aktywnego uczestniczenia w wyżej opisanej pracy. Rozmiar całego przedsięwzięcia był dużym wyzwaniem logistycznym, cennym doświadczeniem wpisania prac w zastaną przestrzeń oraz trafną odpowiedzią na temat.

Zespół opiniujący wysoko ocenił realizację dyplomową Pani Aleksandry Zaorskiej i potwierdzając zgodność z oceną Komisji dyplomowej.

Załącznik nr 5 - Nauczyciele akademicki realizujący zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów, w tym stanowiący minimum kadrowe.

1. Dr hab. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska – ur. 1961 r.

Posiadane stopnie i tytuły naukowe

- kwalifikacje I stopnia w dziedzinie sztuk plastycznych w zakresie dyscypliny artystycznej-rzeźba, rok nadania: 1997r.

tytuł pracy: „Rzeźba. Plenery poszerzeniem pracy dydaktycznej” oraz prezentacja rzeźby pt. „Zgromadzenie”, „I w proch się obrócisz”, „Przejsie”, „Połączenie”

- doktor habilitowany w dziedzinie sztuk plastycznych w zakresie dyscypliny artystycznej – rzeźba, rok nadania 2003 r.

tytuł pracy: „Obiekt sztuki zegarem czasu” oraz prezentacja prac : „Mszenie – Ściana”, „Szczelina” .

Data i forma zatrudnienia w uczelni

zatrudniona w uczelni od 1.11.1988 r., obecnie na podstawie mianowania na stanowisku profesora nadzwyczajnego w pełnym wymiarze czasu pracy.

Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy.

Oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego z dnia 26.06.2012 r. oraz informacja o wszystkich minimach kadrowych, do których dany nauczyciel akademicki jest zaliczony

Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu, kierunek: rzeźba studia jednolite magisterskie.

Prowadzone zajęcia dydaktyczne

- wymiar zajęć (wykonanie 210/ plan 210)
- rodzaje zajęć: rzeźba 150 godz. (wykłady, ćwiczenia, wystawy), intermedia 30 godz. (wykłady, ćwiczenia, prezentacje), technologie informacyjne (wykłady, ćwiczenia, prezentacje), fotografia 15 godz. (wykłady, ćwiczenia)

Dorobek naukowy/praktyczny, doświadczenie zawodowe:

Promotor kilkunastu prac magisterskich.

Promotor prac doktorskich:

2008-2011 mgr Andrzej Kosowski – ASP Wrocław

2009-2011 mgr Magdalena Grzybowska – ASP Wrocław

Recenzje prac doktorskich:

2008 mgr Zbigniew Stanuch UMCS Lublin

2009 mgr Marek Sienkiewicz ASP Wrocław

2010 mgr Piotr Zieleniak UMCS Lublin

2011 mgr Katarzyna Małek Kraków

Recenzent pracy habilitacyjnej:

2008 dr Magdalena Shmidt – Góra Gdańsk

Wielokrotny członek jury konkursowego.

Wystawy indywidualne:

2009-2011 „Działania w Przestrzeni” PZD Ołtaszyn – Wrocław

Udział w kilkunastu wystawach zbiorowych

Realizacje:

2008 Pomnik Jana Pawła II (z Maciejem Albrzykowskim) Dzierżoniów

2010 Płaskorzeźba na elewacji kościoła Dzierżoniów

2010 Rzeźba „Pomiędzy” na Pasażu Grunwaldzkim – Wrocław

2011 Pomnik Jana Pawła II (z Maciejem Albrzykowskim) Wrocław

Publikacje:

Teksty do katalogów, katalogi, artykuły prasowe.

Nagrody:

2007-2008 nagroda Rektorska II-stopnia

2009 nagroda Marszałka Województwa Dolnośląskiego

2012-2013 nagroda Rektorska II stopnia

Wniosek: zaliczona do minimum kadrowego w grupie osób posiadających dorobek w zakresie obszaru sztuki, dziedzina sztuk plastycznych, sztuki piękne.

2. Prof. Zbigniew Makarewicz – ur. 1940 r.

Posiadane stopnie i tytuły naukowe

- kwalifikacje I stopnia, rok nadania: 1995 r.

tytuł pracy: „Konstrukcje, dekonstrukcje, rekonstrukcje”

- kwalifikacje II stopnia, rok nadania: 1999 r.

tytuł pracy: „Specjalne projekty przestrzenne”

- profesor sztuk plastycznych, rok nadania: 2009 r.

Data i forma zatrudnienia w uczelni

zatrudniony w uczelni od 1990 r., obecnie od 8.03. 2007 r. na podstawie mianowania na czas nieokreślony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w pełnym wymiarze czasu pracy.

Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy.

Oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego z dnia 27.06.2012 r. oraz informacja o wszystkich minimach kadrowych do których dany nauczyciel akademicki jest zaliczony

Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu – Wydział Malarstwa i Rzeźby
kierunek : rzeźba studia jednolite magisterskie.

Prowadzone zajęcia dydaktyczne

- wymiar zajęć (wykonanie 210 / plan 210)
- rodzaje zajęć: rzeźba 210 godz. (wykłady, ćwiczenia, seminaria)

Dorobek naukowy/ praktyczny lub doświadczenie zawodowe:

Wystawy indywidualne:

2008 Galeria Postument – Wrocław

2009 Galeria Postument – Wrocław

2009 Galeria Działań – Wrocław

2010 Galeria Podwale – Wrocław

2011 Galeria Podwale – Wrocław

2012 Galeria Horyzont – Wrocław

2012 Muzeum Okręgowe – Koszalin

Wystawy zbiorowe:

Udział w wielu wystawach krajowych i zagranicznych.

Publikacje:

Autor wielu corocznych tekstów o sztuce, tekstów do katalogów, sylwetek autorów wystaw.

Aktywny krytyk sztuki.

Wniosek: zaliczony do minimum kadrowego w grupie osób posiadających dorobek w zakresie obszaru sztuki, dziedzina sztuk plastycznych, sztuki piękne.

3. Dr hab. Christos Mandzios – ur. 1954 r.

Posiadane stopnie i tytuły naukowe

- kwalifikacje I stopnia w dziedzinie sztuk plastycznych w zakresie dyscypliny artystycznej – rzeźba, rok nadania: 1996 r.

tytuł wystawy: „Obszary wspólne”

- doktor habilitowany w dziedzinie sztuk plastycznych w zakresie dyscypliny artystycznej – rzeźba, rok nadania: 2003 r.

tytuł pracy: „Obszary wspólne”

Data i forma zatrudnienia w uczelni

zatrudniony w uczelni od 1988 r., obecnie od dnia 1.09.2003 r. na podstawie mianowania na stanowisku profesora nadzwyczajnego w pełnym wymiarze czasu pracy na czas nieokreślony
Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy.

Oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego z dnia 27.06.2012 r. oraz informacja o wszystkich minimach kadrowych do których dany nauczyciel akademicki jest zaliczony

Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu – Wydział Malarstwa i Rzeźby

Prowadzone zajęcia dydaktyczne

- wymiar zajęć (wykonanie 210 / plan 210)

- rodzaje zajęć: rzeźba – 150 godz. (wykłady, ćwiczenia, wystawy), intermedia – 30 godz. (wykłady ćwiczenia prezentacje), technologie informacyjne – 15 godz.(wykłady, dyskusje, prezentacje), fotografia – 15 godz. (wykłady, ćwiczenia)

Dorobek naukowy/ praktyczny lub doświadczenie zawodowe:

Promotor kilkunastu prac magisterskich.

Promotor prac doktorskich:

2006-2008 mgr Zbigniew Stanuch UMCS-Lublin

2006-2008 mgr Marek Sienkiewicz – ASP Wrocław

Recenzent prac doktorskich:

2007 mgr Mateusz Dworski – ASP Wrocław

2009 mgr Witold Pichurski – Uniwersytet Opolski

Recenzent prac habilitacyjnych:

2008 dr Ryszard Gluza – ASP Wrocław

Recenzja w przewodzie o nadanie tytułu „Honoris Scauza” Jozefowi Jankowicowi, Słowacja.

Pełnione funkcje:

2005-2008 Kierownik katedry rzeźby

2008-2012 Dziekan Wydziału Malarstwa i Rzeźby

Wielokrotny członek jury konkursowego.

Wystawy indywidualne:

2009 Wyższa Szkoła Psychologii Społecznej – Wrocław

2010 ASP Wrocław

Udział w wielu wystawach zbiorowych**Wybrane realizacje:**

2008-2012 Tablice pamiątkowe poświęcone: Profesorom Lwowskim, Lechowi Kaczyńskiemu, Ryszardowi Kuklińskiemu, Edycie Stein, O. Janowi Zieji

2011-2012 Rzeźby plenerowe – Lębork, Osiek

Kilka edycji statuetek.

Publikacje:

Teksty autorskie, wstępy do katalogów. Udział w wielu konferencjach, festiwalach , sympozjach i warsztatach.

Wniosek: zaliczony do minimum kadrowego w grupie osób posiadających dorobek w

zakresie obszaru sztuki, dziedzina sztuk plastycznych, sztuki piękne.

4. Dr hab. Janusz Kucharski – ur. 1946 r.

Posiadane stopnie i tytuły naukowe

- kwalifikacje I stopnia w dziedzinie sztuk plastycznych w zakresie dyscypliny artystycznej rzeźba , rok nadania: 1995 r.

tytuł pracy: „Semantyka pojęć rzeźbiarskich w procesie dydaktycznym kształcenia studentów w przedmiocie rzeźba” oraz prezentacja zestawu rzeźb.

- doktor habilitowany w dziedzinie sztuk plastycznych w zakresie dyscypliny artystycznej rzeźba uzyskany na podstawie oceny ogólnego dorobku artystycznego, wystawy kolekcji rzeźb pt. „Gry kontrastów” oraz rozprawy habilitacyjnej

tytuł pracy: „Między realnością a abstrakcją czyli o geometriach ukrytych i jawnych w rzeźbie współczesnej” rok nadania : 2003 r.

Data i forma zatrudnienia w uczelni

zatrudniony w uczelni od 1.10.1971 r., obecnie od dnia 1.10.2004 r. na podstawie mianowania w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy.

Oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego z dnia 29.06.2012 r. oraz informacja o wszystkich minimach kadrowych do których dany nauczyciel akademicki jest zaliczony.

Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu – Wydział Malarstwa i Rzeźby kierunek „rzeźba”, studia jednolite magisterskie.

Szkoła Wyższa Rzemiosł Artystycznych we Wrocławiu kierunek : ochrona dóbr kultury – studia I stopnia

Prowadzone zajęcia dydaktyczne

- wymiar zajęć (wykonanie 210 / plan 210)

- rodzaje zajęć: rzeźba – 150 godz. (pracownia dyplomująca – wykłady, ćwiczenia, korekty), techniki rzeźbiarskie metal - 60 godz. (wykłady, ćwiczenia, korekty)

Dorobek naukowy/ praktyczny lub doświadczenie zawodowe:

Promotor prac doktorskich:

2010 mgr Piotr Zieleniak UMCS Lublin

2010 mgr Robert Bucek Uniwersytet Ostrawski – Czechy

Recenzent prac habilitacyjnych:

2008 mgr Marek Rzyśko – ASP Wrocław

Promotor kilkunastu prac magisterskich

Wystawy indywidualne:

2008 Galeria Horyzont – Wrocław

Udział w wielu wystawach zbiorowych**Realizacje:**

2008 Wieszak dla IKEA

2008 Nagrobek prof. M. Zdanowicza

2010-2012 Rzeźby ze stali

Nagroda główna na międzynarodowym plenerze w Trebnitz – Niemcy

Publikacje:

Teksty do katalogów, zeszytów rzeźbiarskich

Wniosek: zaliczony do minimum kadrowego w grupie osób posiadających dorobek w zakresie obszaru sztuki, dziedzina sztuk plastycznych, sztuki piękne.

5. Dr hab. Aleksander Zyśko – ur. 1960 r.**Posiadane stopnie i tytuły naukowe**

- doktor sztuk plastycznych w zakresie dyscypliny artystycznej - rzeźba, rok nadania: 1998 r.
tytuł pracy: „Natura i tworzywo jako istotne inspiracje formy współczesnego dzieła rzeźbiarskiego”.

- doktor habilitowany sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne, rok nadania: 2008 r.
tytuł pracy: „Rzeźbiarska redefinicja przedmiotu”.

Data i forma zatrudnienia w uczelni

zatrudniony w uczelni od 1988 r., obecnie od 1.04 2010 r. na podstawie mianowania w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy.

Oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego z dnia 25.06.2012 r. oraz informacja o wszystkich minimach kadrowych do których dany nauczyciel akademicki jest zaliczony

Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu – Wydział Malarstwa i Rzeźby
kierunek : rzeźba, studia II stopnia.

Prowadzone zajęcia dydaktyczne

- wymiar zajęć (wykonanie 210 / plan 210)
- rodzaje zajęć: medalierstwo i mała forma rzeźbiarska (180 g. ćwiczenia, techniki rzeźbiarskie i sztukatorstwo (30 g. ćwiczenia),

Dorobek naukowy/ praktyczny lub doświadczenie zawodowe:

Kilkanaście wystaw indywidualnych (w tym dwie zagraniczne – Ostrava i Düsseldorf)

Uczestnictwo w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Nagrody:

2004 Druga nagroda w konkursie rzeźby „św. Jadwiga” w Niemczech

2005 Wyróżnienie w konkursie rzeźby ZPAP – Wrocław

2008 Wyróżnienie w konkursie na projekt krzyża upamiętniającego obecność Jana Pawła II w Warszawie na placu Piłsudskiego.

Publikacje:

2006 – „Dyskurs” ; Annales UMCS – Lublin

2008 – Format numer 53, zeszyty rzeźbiarskie ASP we Wrocławiu numer 2 i 3

Współorganizator międzyuczelnianych plenerów dla studentów krajowych i zagranicznych.

2007-2009 Uczestnik w międzynarodowym projekcie „Overcoming Dictatorships – spotkania poetów artystów i pisarzy”

Wniosek: zaliczony do minimum kadrowego w grupie osób posiadających dorobek w zakresie obszaru sztuki, dziedzina sztuk plastycznych, sztuki piękne.

6. Dr Tomasz Tomaszewski – ur. 1966 r.

Posiadane stopnie i tytuły naukowe

- doktor sztuki w specjalności sztuki piękne rok nadania: 2007 r.

tytuł pracy: „Przestrzeń realna i iluzoryczna jako motyw dzieła rzeźbiarskiego”.

Data i forma zatrudnienia w uczelni

zatrudniony w uczelni od 1998 r., od 1.10.2010 r. na podstawie mianowania na stanowisku adiunkta w pełnym wymiarze czasu pracy.

Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy.

Oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego z dnia 29.06. 2012 r. oraz informacja o wszystkich minimach kadrowych do których dany nauczyciel akademicki jest zaliczony

Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu – Wydział Malarstwa i Rzeźby
kierunek: rzeźba, studia II stopnia.

Prowadzone zajęcia dydaktyczne

- wymiar zajęć (wykonanie 210 / plan 210)

- rodzaje zajęć: projektowanie rzeźby w architekturze i urbanistyce (120 g. ćwiczenia, komputerowe wspomaganie projektowania (60 godz.), geometria wykreślna (30 godz.)

Dorobek naukowy/ praktyczny lub doświadczenie zawodowe:

Wystawy indywidualne:

Galeria Horyzont – Wrocław

Uczestnik wielu wystaw zbiorowych.

Ważniejsze realizacje:

2008 Pomnik Wspólnej Pamięci – Wrocław

2009 „Taborety” Muzeum Architektury we Wrocławiu, 2010 „Rozmowa” Instalacja rzeźbiarska, 2011 „Horyzont” realizacja na Placu Polskim przed ASP Wrocław, 2012 „Razem” rzeźba plenerowa Tarnogród, 2012 „Pejzaż” rzeźba kamienna Wrocław.

Nagrody:

2011 wyróżnienie – międzynarodowy konkurs rzeźbiarski „Rozdroża Wolności” – Gdańsk

2011 trzecia nagroda w konkursie „Heweliusz – Planetoidy” Gdańsk

2012 trzecia nagroda międzynarodowy konkurs na pomnik w Smoleńsku – Orońsko

2012 wyróżnienie w międzynarodowym konkursie „Rozdroża Wolności” Gdańsk

Publikacje:

Katalogi z wystaw i konkursów.

Wniosek: zaliczony do minimum kadrowego w grupie osób posiadających dorobek w zakresie obszaru sztuki, dziedzina sztuk plastycznych, sztuki piękne.

7. Dr Maciej Albrzykowski – 1960 r.

Posiadane stopnie i tytuły naukowe

- doktor sztuk plastycznych w zakresie dyscypliny artystycznej – rzeźba, rok nadania: 2003 r.
tytuł pracy: „Moje auto portretowanie” oraz prezentacja rzeźb „Korekta miejsca”, „Autoportrety”, „Strzelnica niesportowa”.

Data i forma zatrudnienia w uczelni

zatrudniona w uczelni od 1987 r., od 01.04.2004 r. na podstawie mianowania na stanowisku adiunkta w pełnym wymiarze czasu pracy.

Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy.

Oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego z dnia 22.06.2012 r. oraz informacja o wszystkich minimach kadrowych do których dany nauczyciel akademicki jest zaliczony

Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu – Wydział Malarstwa i Rzeźby
kierunek rzeźba, studia jednolite magisterskie.

Prowadzone zajęcia dydaktyczne

- wymiar zajęć (wykonanie 210/ plan 210)
- rodzaje zajęć: rzeźba (150 g. wykłady, ćwiczenia), techniki rzeźbiarskie – drewno (60 godz. wykłady, ćwiczenia, plenery)

Dorobek naukowy/ praktyczny lub doświadczenie zawodowe:

Recenzent prac magisterskich:

2011-2012 Maciej Kus, Miłosz Flis

Wystawy indywidualne:

2008 Dzierżoniów, 2009 Akcja plastyczna Szklarska Poręba, 2011 Akcja plastyczna Wrocław

Wystawy zbiorowe:

Uczestnik kilkunastu wystaw zbiorowych w kraju i za granicą.

Realizacje:

2008 Pomnik Jana Pawła II (z Grażyną Jaskierską-Albrzykowską) Dzierżoniów

2010 Płaskorzeźba na elewacji kościoła w Dzierżoniowie (z Grażyną Jaskierską-Albrzykowską)

2011 Pomnik Jana Pawła II (z Grażyną Jaskierską-Albrzykowską) Wrocław

Publikacje:

Teksty do katalogów i zeszytu rzeźbiarskiego, katalogi-noty o autorze.

Wniosek: zaliczony do minimum kadrowego w grupie osób posiadających dorobek w

zakresie obszaru sztuki, dziedzina sztuk plastycznych, sztuki piękne.

8. Dr Andrzej Kosowski – ur. 1974 r.

Posiadane stopnie i tytuły naukowe

- doktor sztuki

tytuł pracy: „Przemijanie. Pierwiastek emocjonalny i racjonalny w moich realizacjach przestrzennych”

Data i forma zatrudnienia w uczelni

zatrudniony w uczelni od 2002 r., obecnie od 1.04.2012 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku adiunkta w pełnym wymiarze czasu pracy.

Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy.

Oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego z dnia 29.06.2012 r. oraz informacja o wszystkich minimach kadrowych do których dany nauczyciel akademicki jest zaliczony.

Akademia Sztuk Pięknych im. E Gepperta we Wrocławiu

Prowadzone zajęcia dydaktyczne

- wymiar zajęć (wykonanie 210/ plan 210)

- rodzaje zajęć: podstawy rzeźby (150 godz.), techniki rzeźbiarskie – drewno (60 godz.)

Dorobek naukowy/ praktyczny lub doświadczenie zawodowe:

Wniosek: zaliczony do minimum kadrowego w grupie osób posiadających dorobek w zakresie obszaru sztuki, dziedzina sztuk plastycznych, sztuki piękne.

9. Dr Mateusz Dworski – ur. 1969 r.

Posiadane stopnie i tytuły naukowe

- doktor sztuk plastycznych, rok nadania: 2007 r.

tytuł pracy: „Od rysunku do przestrzeni umownej w rzeźbie.”

Data i forma zatrudnienia w uczelni

zatrudniony w uczelni od 2002 r., obecnie od 1.05.2009 r. na podstawie mianowania na stanowisku adiunkta w pełnym wymiarze czasu pracy.

Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy.

Oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego z dnia 25.06.2012 r. oraz informacja o wszystkich minimach kadrowych do których dany nauczyciel akademicki jest zaliczony.

Akademia Sztuk Pięknych im. E Gepperta we Wrocławiu

Prowadzone zajęcia dydaktyczne

- wymiar zajęć (wykonanie 210/ plan 210)
- rodzaje zajęć: podstawy rzeźby (150 godz.), techniki rzeźbiarskie – drewno (60 godz.)

Dorobek naukowy/ praktyczny lub doświadczenie zawodowe:**Wystawy indywidualne:**

2009 „Uherskie Hradiste” – Czechy

2009 Muzeum ASP – Wrocław

2012 Wrocław

2012 Bolesławiec

Wystawy zbiorowe:

Udział w wielu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Realizacje:

2008 Plakietka dla prof. Tadeusza Lutego – Politechnika Wrocławska, statuetka dla Legnicy, statuetka dla firmy Jaffra.

2011 Statuetka Lew Politechniki Wrocławskiej, statuetka dla muzeum poczty i telekomunikacji.

2012 Płaskorzeźba poświęcona prof. Zbigniewowi Zagrobelnemu – AWF Wrocław

2012 Plakieta poświęcona prof. Wandzie Bibrowicz ASP Wrocław

Wniosek: zaliczony do minimum kadrowego w grupie osób posiadających dorobek w zakresie obszaru sztuki, dziedzina sztuk plastycznych, sztuki piękne.

10. Dr Magdalena Grzybowska – ur. 1976 r.

Posiadane stopnie i tytuły naukowe

- doktor sztuk plastycznych w dyscyplinie – sztuki piękne, rok nadania: 2011 r.

tytuł pracy: „Rzeźba i miejsce”

Data i forma zatrudnienia w uczelni

zatrudniona w uczelni od 2007 r., obecnie od 1.04.2012 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku adiunkta w pełnym wymiarze czasu pracy.

Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy.

Oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego z dnia 29.06.2012 r. oraz informacja o wszystkich minimach kadrowych do których dany nauczyciel akademicki jest zaliczony.

Akademia Sztuk Pięknych im. E Gepperta we Wrocławiu

Prowadzone zajęcia dydaktyczne

- wymiar zajęć (wykonanie 210/ plan 210)

- rodzaje zajęć: podstawy rzeźby (120 godz. wykłady, ćwiczenia), rzeźba – drewno (90 godz. ćwiczenia)

Dorobek naukowy/ praktyczny lub doświadczenie zawodowe:

Wystawy indywidualne:

2008 Galeria Zamek Leśnica – Wrocław

2010 ASP Wrocław

Wystawy zbiorowe:

Uczestniczka kilkunastu wystaw krajowych i zagranicznych.

Wniosek: zaliczony do minimum kadrowego w grupie osób posiadających dorobek w zakresie obszaru sztuki, dziedzina sztuk plastycznych, sztuki piękne.

II. Wykaz pozostałych nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku studiów.

<i>L.P.</i>	<i>Tytuł, stopień naukowy lub w zakresie sztuki, tytuł zawodowy, Imię, nazwisko</i>	<i>Obszar wiedzy/dziedzina nauki/ dyscyplina naukowa Zakres dorobku praktycznego/doświadczenia zawodowego¹</i>	<i>Nazwa przedmiotu forma zajęć dydaktycznych</i>
1	Prof. Wojciech Lupa	Sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ malarstwo	malarstwo
2	Prof. Ryszard Jędroś	sztuka mediów	działania i struktury wizualne
3	Dr hab. Krzysztof Skarbek	sztuki plastyczne/sztuki piękne/ malarstwo	malarstwo
4	Dr hab. Aleksander Dymitrowicz	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ malarstwo	malarstwo
5	Dr hab. Janusz Merkel	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ malarstwo	podstawy rysunku
6	Dr hab. Przemysław	sztuki plastyczne/ sztuki	rysunek

	Pintal	piękne/ malarstwo	
7	Dr hab. Piotr Kielan	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ malarstwo	rysunek
8	Dr hab. Janusz Jaroszewski	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ malarstwo	malarstwo
9	Dr hab. Anna Kramm	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ malarstwo	rysunek
10	Dr Łukasz Huculak	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ malarstwo	podstawy rysunku
11	Dr Bogna Kozera - Radomska	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ malarstwo	rysunek podstawy rysunku
12	Dr Joanna Teper	sztuki plastyczne/ sztuki projektowe/ wzornictwo	technologia i techniki ceramiczne w rzeźbie
13	Dr Waldemar Szmatuła	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ rzeźba	projektowanie rzeźby i kształtowanie otoczenia, podstawy rzeźby
14	Dr Piotr Tyszkowski	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ malarstwo	rysunek
15	Dr Krzysztof Wąlaszek	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ malarstwo	rysunek
16	Mgr Karolina Freino	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ rzeźba	rzeźba

17	Mgr Grzegorz Niemyjski	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ rzeźba	rzeźba
18	Dr Michał Staszczak	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ rzeźba	medalierstwo i mała forma rzeźbiarska
19	Mgr Małgorzata Kazimierczak	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ grafika	Fotografia i intermedia
20	Mgr Tomasz Niedziółka	sztuki plastyczne/ sztuki projektowe/ ceramika	projektowanie rzeźby i kształtowanie otoczenia, podstawy rzeźby
21	Mgr inż. Piotr Wesołowski	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ rzeźba architektura	projektowanie rzeźby i kształtowanie otoczenia, geometria wykreślna i perspektywa
22	Mgr Radosław Keler	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ rzeźba	podstawy rzeźby, techniki rzeźbiarskie - kamień
23	Mgr Karolina Szymanowska	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ rzeźba	podstawy rzeźby, projektowanie rzeźby w architekturze i urbanistyce
24	Mgr Mariusz Kosiba	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ rzeźba	rzeźba
25	Mgr Piotr Makala	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ rzeźba	podstawy rzeźby, techniki rzeźbiarskie -

			metal
26	Mgr Marcin Michalak	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ rzeźba	podstawy rzeźby, techniki rzeźbiarskie - sztukatorstwo
27	Mgr Elżbieta Leszyńska	sztuki plastyczne/ sztuki piękne/ rzeźba	rzeźba, technologie informacyjne, intermedia
28	Mgr Andrzej Kostołowski	nauki humanistyczne/ historia sztuki	teoria i historia sztuki, analiza sztuki współczesnej, seminarium magisterskie
29	Dr Aleksandra Maksymiak	nauki humanistyczne/ kulturoznawstwo	historia kultury i cywilizacji
30	Dr Julian Jezioro	nauki prawne	prawo autorskie
31	Mgr Anna Babicka	sztuki plastyczne, konserwacja	techniki rzeźbiarskie - konserwacja i rekonstrukcja rzeźby
32	Mgr Dorota Kopacz - Thomaidis	filologia	język angielski
33	Mgr Elżbieta Bochenek - Kowalska	filologia	język francuski
34	Mgr Małgorzata Mońka	filologia	język niemiecki
35	Mgr Bronisław Henzel	wychowanie fizyczne	wychowanie fizyczne

Załącznik nr 6 – Informacja o hospitowanych zajęciach i ich ocena.

Komisja dokonała oceny zajęć między innymi w następujących pracowniach:

Pracownia Rzeźby Dyplomująca, prowadzący profesor Janusz Kucharski.

Na początku toku kształcenia cały nacisk dydaktyczny polega na zdobyciu solidnej bazy warsztatowej. Proces ten przeprowadzany jest w oparciu o naturę, pracę z modelem i świadome kształtowanie formy rzeźbiarskiej. Profesor Kucharski zakłada, że właściwe interpretowanie natury, jej bogactwa (od kształtów prostych do kształtów złożonych) pozwala studentowi na zbudowanie własnego języka rzeźbiarskiego. Każdy student na początku obligatoryjnie wykonuje ćwiczenia z gliny modelowej i są to: głowa, popiersie i akt stojący. Charakterystyczną cechą programową tej pracowni jest to, że na starszych latach pedagog dopuszcza możliwość wykonywania poszczególnych ćwiczeń z dowolnie wybranych materiałów. Tak ustawione ćwiczenie daje studentowi możliwość zdobycia nowych doświadczeń materiałowych i warsztatowych. Doświadczenia te na pewno procentują przy realizacji prac dyplomowych. Takim przykładem jest tu praca dyplomowa pod tytułem „Rzeźba na ulicy” Łukasza Bergera – dyplom z 2011 roku. Zdobyte doświadczenie artystyczne i świadomość materiałowa pozwoliły autorowi poprzez zabiegi formalne doprowadzić do tego, że obcy do ciała ludzkiego materiał rzeźbiarski (luźne elementy) dopełniające akt stały się rzeźbiarską materią, tworząc wymowną artystycznie całość.

Program pracowni jest tak skonstruowany, aby obok solidnego warsztatu rzeźbiarskiego wykształcić w studencie wrażliwego na formę i język plastyczny przyszłego twórcę. Pracownia stara się rozwijać kontakty z galeriami, aby umożliwić studentowi możliwość pokazania pracy poza murami uczelni. Studenci pracują w małym pomieszczeniu, co znacznie obniża komfort pracy.

Pracownia Rzeźby Dyplomująca, prowadząca profesor Grażyna Jaskierska-Albrzykowska.

Celem kształcenia w tej pracowni jest rozwijanie umiejętności wyrażania określonych treści środkami rzeźbiarskimi. Celem zajęć jest zainicjowanie rozwoju indywidualnych postaw oraz osiągnięcie elementarnej sprawności warsztatowej. Student otrzymuje wiedzę, która pozwala mu samodzielnie tworzyć autorskie kompozycje rzeźbiarskie. Potrafi samodzielnie formułować własne opinie i sądy na temat tej sztuki. Podstawowym celem zajęć jest dojrzałe, twórcze i kreatywne rozwiązywanie zadań rzeźbiarskich. Proces ten zamykany jest realizacją samodzielnie sformułowanego zadania dyplomowego.

Pracownia Rzeźby Dyplomująca, prowadzący profesor Zbigniew Makarewicz.

Podstawowym założeniem programowym tej pracowni jest ukłon wobec tradycji. Natura – model, to wartości wobec których rozwija się podstawowy, dydaktyczny proces badawczy. Obserwacja natury, oraz jej studiowanie dają pogłębioną wiedzę i umożliwiają autorską kreację dzieła. Założenia takie są realizowane między innymi poprzez następujące zadania. Rok I – akt – glina, poza stojąca. Rok II – akt należy podzielić na odrębne bryły, zredukować szczegóły, a następnie powrócić do pierwotnej formy. Rok III – rzeźba z modelu – wybór pozy, wydobyć ciągłość formy określając wzajemne związki pomiędzy poszczególnymi elementami. Rok IV – opracowanie propozycji czterech własnych zadań, z uwzględnieniem dotychczasowej wiedzy na temat formy i w perspektywie podjęcie decyzji o temacie własnej pracy dyplomowej. Rok V – realizacja własnej pracy dyplomowej. Program angażuje studenta w pracę i rozważania oparte o solidne ćwiczenia z zakresu stricte rzeźbiarskich zagadnień, ale też w dyskusje, referaty z zaproszonymi pedagogami z innych wydziałów i katedr. Kierujący pracownią pedagog jest znanym krytykiem sztuki obszarów działań awangardy, ale docenia znaczenie solidnych studiów, opartych o warsztat i studium natury. Stawiane zadania podkreślają znaczenie formy, a właściwie bryły w szerokim ujęciu możliwości jej przekształceń i działania przestrzeni. Zadania są klarowne, wyzwalały energię twórczą studenta. Podstawowym problemem pracowni jest dotkliwy brak odpowiedniej przestrzeni do pracy.

Pracownia Rzeźby Intermedia, prowadząca profesor Grażyna Jaskierska-Albrzykowska.

Podstawowym celem kształcenia w tej pracowni jest rozwijanie umiejętności wyrażania określonych założonymi środkami znajdującymi się w obszarze sztuki intermedialnej.

W pracowni tej studenci utrwalają i zgłębiają wiedzę w zakresie różnych obszarów kultury oraz różnych mediów. Uzyskują wiedzę w zakresie praktycznej realizacji utworów plastycznych w różnych tworzywach i technologiach. Zdobywają umiejętności w zakresie obszarów elektronicznych, realizując obiekty przestrzenne z obrazem, ruchem i dźwiękiem. W pracowni tej studenci również uzyskują kwalifikacje do podejmowania współpracy z przedstawicielami innych obszarów kultury. Program pracowni koncentruje się na takim dobrze zadanym, aby w jak najszerszym zakresie przygotowały studenta do pracy kreatywnej, otwartej na współczesne mu problemy. Studenci pogłębiają studia z natury, przechodząc do zadań o charakterze przestrzennym również z wyjściem na zewnątrz. Czas realizacji jest zróżnicowany od kilku miesięcy- studium z natury do paru dni – zadania kłauzurowe. Zadania są omawiane i dyskutowane. Zwracana jest uwaga na rozpoznanie indywidualnych cech i predyspozycji studenta.

Również w budynku przy ulicy Traugutta mieszczą się interesujące pracownie i imponująca baza dydaktyczna. Mieści się tu cały zespół Pracowni Technik Rzeźbiarskich.

- Pracownia Medalierstwa i Małych Form Rzeźbiarskich

- Pracownia Technik i Technologii – Metal

- Pracownia Technik i Technologii – Kamień

- Pracownia Technik i Technologii – Drewno

- Pracownia Projektowania Rzeźby i Kształtowania Otoczenia

- Pracownia Konserwacji i Rekonstrukcji Rzeźby

Pracownie Technik i Technologii posiadają bogatą ofertę programową. Prowadzone są przez wybitnych i doświadczonych pedagogów, którzy to posiadając tak bogato wyposażone zaplecze techniczne, dają studentom maksimum wiedzy i stwarzają możliwości do materializacji w poszczególnych materiałach ich twórczych zamierzeń. Pracownie mieszczące się w nowym budynku przy ulicy Traugutta oraz te dawne (lecz wyremontowane) zrobiły na zespole imponujące wrażenie. Można stwierdzić, że tymi budynkami wrocławska ASP przeszła pewnym krokiem w XXI wiek. Dzięki uprzejmości malarzy, profesorów Wojciecha Lupy i profesora Piotra Kielana mieliśmy możliwość oglądnięcia rysunków studentów kierunku Rzeźba rysujących w ich pracowniach. Ćwiczenia z rysunku są studiami

opartymi na uważnej obserwacji natury. Praca z modelem, kompozycja, proporcje, charakter, interpretacja oraz dynamika postaci – to podstawowe wymogi przy realizacji zadań.

Reasumując, po przedstawieniu przez prowadzących pedagogów efektów kształcenia z dużą satysfakcją możemy stwierdzić, że są one wysokie i znaczące, a to pozwala studentom, jako przyszłym twórcom na permanentne odkrywanie nowych wartości w sztuce.

Pracownia Podstaw Rzeźby dla I roku kierowana przez prof. nadzw. Ryszarda Gluzę i as. Grzegorza Niemyskiego.

Program pracowni w swojej konstrukcji oparty jest o studium natury (popiersie, głowa, akt) oraz zadania uzupełniające. Program wprowadza studentów w świat rzeźby i jej podstawowych znaczeń. Ważnym zadaniem jest propedeutyka szeroko pojętego warsztatu rzeźbiarskiego. Jest to logiczna koncepcja. Zwracają uwagę niedostateczne warunki do pracy, pracownia jest niska i raczej niewielka, co w przypadku rzeźby ogranicza komfort pracy.

Pracownia Rzeźby (dyplomująca dla studentów II-V roku kierowana przez prof. nadzw. Christosa Mandziosa adi. Marka Sienkiewicza i as. Magdalenę Grzybowską.

Program zawiera szeroki wachlarz zagadnień poczynwszy od studium natury w różnych jej przejawach, po zadania otwarte dziejące się w przestrzeni, również w przestrzeni publicznej. W programie są też zadania integrujące inne dyscypliny sztuki np. architekturę. Program jest rozbudowany i jedynym problemem jest określony czas. Pracownia jest popularna także wśród studentów innych wydziałów.

Pracownia „Medalierstwo i Małe Formy” (dyplomująca dla studentów II-V roku kierowana przez prof. nadzw. Aleksandra Zyśko, adi. Materusza Dworskiego i as. Michała Staszczaka.

Program pracowni jest logicznie skonstruowany, zawiera w sobie zarówno problemy warsztatowe jak i miejsce na indywidualną kreację dostosowaną do małej skali. Student ma także szanse poznać proces zlecenie- realizacja bardzo przydatny w pracy zawodowej. Prezentowane prace są interesujące, świadczą o wrażliwości autora, poziomie technicznym oraz „świeżości” pomysłu. Pracownia mieści się w nowym gmachu i w związku z tym posiada znakomite warunki do pracy.

Pracownia Projektowanie Rzeźby w Architekturze i Urbanistyce (dyplomująca dla studentów III-V roku kierowana przez prof. nadzw. Christosa Mandziosa, adi. Tomasza Tomaszewskiego oraz asystentów – Piotra Wesołowskiego i Karolinę Szymanowską.

Program pracowni odnosi się do problemów wzajemnych reakcji rzeźby z architekturą i urbanistyką. To rozległa dziedzina zarówno w sensie historycznym jak i współczesnym. Są to niezwykle ważne relacje działające bardzo pozytywnie na przestrzeń publiczną, ale mogą być też negatywne jak np. większość stawianych dziś pomników. Stawiane zadania są interesujące, integrują studentów wobec wspólnego tematu. Projekty są przedstawiane zarówno w wersji elektronicznej jak też rysunkowej ale przede wszystkim w makietach.

Pracownia „Intermedia” dla studentów III-IV roku oraz „Fotografia” dla II roku kierowane są przez prof. nadzw. Grażynę Jaskierską-Albrzykowską i as. Małgorzatę Kazimierczak.

Program zawiera szereg ćwiczeń z zakresu technologii mediów i fotografii. Uczy umiejętności posługiwania się narzędziami elektronicznymi. Przedstawione prace są interesujące, różnorodne odnoszące się do współczesnych problemów, szczególnie w sferze egzystencjalnej.

Pracownia Metalu kierowana przez prof. nadzw. Janusza Kucharskiego, as. Piotra Makala i as. techn. Annę Bujak.

Program zbudowany jest pod kątem poznania materiału, jakim jest metal, jego właściwości i możliwości szerokiego zastosowania w realizacji. Zadania i ćwiczenia są logiczne, uwzględniające indywidualne predyspozycje studenta. Przedstawione realizacje są w różnych skalach i dobrze świadczą o poziomie pracowni. Niektóre są na zaskakująco wysokim poziomie. Pracownia ma świetne warunki ponieważ mieści się w nowym gmachu i posiada nowoczesny park maszynowy.

Pracownia Drewna kierowana przez adi. Macieja Albrzykowskiego, adi. Andrzeja Kosowskiego i as. techn. Dariusza Nowaka.

Program pracowni jest tak skonstruowany aby maksymalnie zapoznać studenta z nietłatą technologią obróbki drewna i szerokimi możliwościami jego zastosowania w działaniach twórczych. Zadania są klarowne, realizowane w różnych skalach, otwierające studenta na nieskrępowaną realizację własnych wizji w tym materiale.

Pracownia Kamienia kierowana przez prof. nadzw. Ryszarda Gluzę i as. Radosława Kelera.

Program opiera się na dwóch podstawowych zadaniach „technika – realizacja”. Zadania dotyczące techniki pozwalają osiągnąć wiedzę z zakresu obróbki kamienia i stosownych do tego narzędzi. Zadania realizacyjne umożliwiają studentowi wykucie rzeźby na profesjonalnym poziomie. Warto zwrócić uwagę na fakt, że studenci sami robią dłuta. W dzisiejszych czasach to rzadkość. W ciepłych miesiącach są dobre warunki do pracy ze względu na nowoczesną dużą wiatę. Warunki pogarszają się zimą, ponieważ pracownia jest niewielka.

Pracownia Konserwacji i Rekonstrukcji Drewna kierowana przez prof. nadz. Ryszarda Gluzę i as. Annę Babicką

Pracownia i jej program są pionierskie. Trudno sobie wyobrazić, że tak bogaty w zabytki kultury materialnej region jakim jest Dolny Śląsk nie posiada profesjonalnego Wydziału Konserwacji. Program zawiera klasyczne elementy z zakresu technologii drewna, jego konserwacji, środków zabezpieczających i ich stosowania. Ćwiczenie daje szansę poznania w/w problemów oraz zmierzenie się z rekonstrukcją utraconych fragmentów. Pracownia jest niewielka i bardzo czysta.

Rysunek i w mniejszym zakresie malarstwo studenci studiują w pracowniach malarskich Jednostki Malarstwa na Wydziale Malarstwa i Rzeźby. Programy są zbliżone, dają studentowi szansę poznania studium z natury w różnych technikach dot. to zarówno aktu jak i martwej natury bardzo ciekawie zaproponowanej. Wiele zadań odnosi się do problemów współczesnych i stawia na aktywność studenta. Zadania są realizowane w szerokiej gamie technik. Przeglądy są częste i omawiane. Stymuluje to studenta do twórczej pracy. Zajęcia odbywają się w pracowniach dobrze do tego przystosowanych z odpowiednim oświetleniem wręcz prowokują do pracy. Studenci biorą udział w szeregu konkursów, prezentacji, gdzie

niezadko są wyróżniani. Należy tu wymienić znakomity poziom pracowni kierowanej przez prof. Wojciecha Lupe, gdzie stosuje się zapisy konkursowe.

Zespół wizytujący pozytywnie ocenia prezentowane programy, prace studentów oraz organizację zajęć. Ogólna ocena wizytowanych pracowni – w pełni.

Załącznik dodatkowy - Osiągnięcia artystyczne studentów i absolwentów lat 2008-2012
Katedry Rzeźby ASP Wrocław.

Paweł Osóbka

W okresie studiów był laureatem III miejsca w konkursie „*Identyfikacja miejsca*”, pl. Bema, Wrocław, 2008 r.

- Absolwent pracowni. Realizacja w konkursie na statuetkę „*Honorowy Obywatel Koła*”,
Kielce 2010r.
- Realizacja pomnika Władysława Jagieły w Stryszowie 2010 r.
- Wyróżnienie w konkursie na medal i małą formę rzeźbiarską „*Wdowom Katyńskim*”,
Kraków 2011 r.

Karolina Szymanowska

Absolwentka pracowni. Brała udział w wystawie „*Rybie oko*”, Biennale Sztuki Młodych, Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej, Słupsk 2008 r.

- Laureatka konkursu Glamour Międzynarodowy Festiwal Sztuki Wizualnej „*in SPIRACJE*”, Szczecin 2010 r.
- Uczestnictwo w konkursie zamkniętym na projekt „*Pomnika Rotmistrza Pileckiego*”,
Muzeum Architektury, Wrocław 2010 r.
- Laureatka konkursu „*Fresh Zone / Art. Boom*”. Realizacja projektu Tie-break,
Sukiennice,
Taras Muzeum Narodowego, Kraków 2011 r.
- W 2010 została zatrudniona na stanowisku asystenta w wymiarze ½ etatu w
pracowni rzeźby
dla studentów I roku malarstwa i rzeźby prowadzonej przez prof. nadzw. Aleksandra Zyśko
w Katedrze Rzeźby i Działań Przestrzennych na ASP im. Eugeniusza Gepperta we

Wrocławiu.

Jan Chrostek

- W okresie studiów był uczestnikiem Międzynarodowego pleneru studenckiego, Finlandia 2008 r.
- Członek Samorządu Studenckiego od 2005 – 2009
- Członek Rady Wydziału MiRz we Wrocławiu 2005-2009

Dominika Łabędź

- Wyjazd stypendialny „*Erazmus-Sokrates*”, Holandia 2007/2008
- Artystyczne stypendium Prezydenta Miasta Wrocławia 2005/ 2006 r.
- Artystyczne stypendium Prezydenta Miasta Wrocławia 2007/ 2008 r.
- „*Survival 5*” Basen we Wrocławiu 2007 r.
- „*Survival 6*” Dzielnica czterech świątyń, Wrocław 2008 r.
- „*Survival 7*” Wytwórnia Filmów Fabularnych, Wrocław 2009
- Najlepszy dyplom na Międzynarodowym przeglądzie „*Erazmus-Sokrates*”, 2010
- Współzałożycielka i współprowadząca Galerię „U” we Wrocławiu od 2009 r.

Jakub Węglarz

W okresie studiów. Wyróżnienie w konkursie animacji studenckich, Kraków 2009 r.

Elżbieta Leszczyńska

- W okresie studiów. Wyjazd stypendialny „*Erazmus-Sokrates*” Bratysława, Słowacja 2008/2009
- Artystyczne stypendium Prezydenta Miasta Wrocławia 2008/ 2009 r.
- I miejsce w konkursie na projekt wrocławskiego stojaka rowerowego, Wrocław 2008 r. Realizacja 2009/2010 r.
- „*50m*” International, Workshop, Kremnica, Słowacja 2009 r.
- Członek Samorządu Studenckiego od 2005-2009
- Członek Rady Wydziału MiRz we Wrocławiu 2005-2009 r.
- Absolwentka, pracowni.
- Wystawa pokonkursowa *The international competition to actualize a public artwork In memory of Visual artist Helene Schjerfbeck*, Gallery Ekenas, Finlandia 2010 r.
- Wyróżnienie Honorowe w konkursie na medal i małą formę rzeźbiarską „*Wdowom Katyńskim*”, Kraków 2011 r.

W 2012 została zatrudniona na stanowisku asystenta w wymiarze ½ etatu w pracowni rzeźby oraz intermedii prowadzonej przez prof. nadzw. Jaskierską-Albrzykowską w

Katedrze Rzeźby i Działań Przestrzennych na ASP im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Anna Wierzbicka

W okresie studiów. Udział w Festiwalu Sztuki Wideo „*Punkty Widzenia*” Galeria Manhattan, Łódź 2011 r.

Michał Wasiak

- II miejsce na warsztatach architektonicznych w Nysie 2008 r.
- III miejsce w konkursie na medal i małą formę rzeźbiarską „*Wdowom Katyńskim*”, Kraków 2011 r.

Aleksandra Zaorska

- Wyjazd stypendialny „*Erazmus-Sokrates*” Genewa, Szwajcaria 2009/2010 r.
- Artystyczne stypendium Prezydenta Miasta Wrocławia 2009/ 2010r.
- Wymiana studencka Haute Ecole d’ Art. et de Designe, Genewa 2009 r.

Grzegorz Łoznikow

- Wyjazd stypendialny „*Erazmus-Sokrates*” Chiny 2010/2011 r.
- Artystyczne stypendium Prezydenta Miasta Wrocławia 2010/ 2011r.
- „*Survival 7*” Wytwórnia Filmów Fabularnych, Wrocław 2009 r.
- „*Survival 9*”, Park Tołpy we Wrocławiu 2011 r.

Łukasz Cendrowski

- Wyróżnienie oraz nagroda specjalna w XXVI Przeglądzie Plastyki Zagłębia Miedziowego,
Galeria Sztuki w Legnicy 2010 r.
- Wystawa Pierwszego Biennale Młodego Wrocławia, Wrocław 2011 r.
- Wystawa indywidualna w Galerii „*U*”, Wrocław 2010 r.

Anna Różycka

- III miejsce w „*Start design*”, konkurs Macieja Zienia, Renoma we Wrocławiu 2010 r.
- III Miejsce na „*Festiwalu Światła*” w Jeleniej Górze 2012 r.

Marianna Mikołajek

- Wyjazd stypendialny „*Erazmus-Sokrates*” Praga, Czechy 2005/2006
- Artystyczne stypendium Prezydenta Miasta Wrocławia 2005/ 2006 r.

Justyna Drozd

- Laureatka Nagrody – NAJLEPSZY DYPLOM ROKU 2009 ASP im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu pod patronatem Marszałka Województwa

Dolnośląskiego

- Wyróżnienie Honorowe na Ogólnopolskiej Wystawie Najlepszych Dyplomów 2009 Akademii Sztuk Pięknych – Zielona Brama, Muzeum Narodowe, Gdańsk

Hubert Bujak

- dyplomowa praca magisterska w ramach nominacji eksponowana na Ogólnopolskiej Wystawie Najlepszych Dyplomów 2010 Akademii Sztuk Pięknych Zielona Brama, Muzeum Narodowe, Gdańsk
- Wyróżnienie Honorowe – MEDAL ASP im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu za wyróżniający się Dyplom wręczony podczas Uroczystej Inauguracji Roku Akademickiego 2010/2011 w Auli Leopoldyna Uniwersytetu Wrocławskiego.
I nagroda za medal „750 lecie gminy Kłaj”
- I nagroda za statuetkę im. Jana Dormana / Będzin/

Anna Bujak

Wyróżnienie Honorowe na Ogólnopolskiej Wystawie Najlepszych Dyplomów 2011 Akademii Sztuk Pięknych

- Zielona Brama, Muzeum Narodowe, Gdańsk

– Wyróżnienie Honorowe – MEDAL ASP im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu – za wyróżniający się Dyplom wręczony podczas Uroczystej Inauguracji Roku Akademickiego 2011/2012 w Auli Leopoldyna Uniwersytetu Wrocławskiego.

- wygrany konkurs na proj. statuetki dla starostwa powiatu Strzelin Rok 2011
- wygrany konkurs na statuetkę „Sybilla – wydarzenie muzealne roku” 2011
- wygrany konkurs na medal dla Dłś. Izby inż. budownictwa 2011

2012 14 IV-9 V *Detale zachodu słońca*, Woliery vol. 4, Muzeum Współczesne Wrocław, Bunkier Strzegomski

2011 II *Oczekiwanie*, absolutorium, Galeria za szkłem, ASP Wrocław.

2009 V *Śnienie*, malarstwo, Centrum Sztuki Impart, Wrocław (wspólnie z Hubertem Bujakiem).

2009 III *Malarstwo i rzeźba*, Centrum Kultury Agora, Pl. Piłsudskiego, Wrocław (wspólnie z Hubertem Bujakiem).

2009 I Wystawa rzeźb w żeliwie z Hubertem Bujakiem, witryna pod rektoratem,

ASP Wrocław

- 2007** *Szkiecownik*, wystawa indywidualna w galerii pracowni 207, ASP Wrocław.
- 2012 25 V-17 VI 5** Ogólnopolska Wystawa Rysunku Studenckiego, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń.
- 2012 V 19-26** *Złom Art*, wystawa rzeźb, Rynek, Pleszew
- 2012 1 III-30 IV** *Post Jerusalem, 6 spojrzeń na miasto*, wystawa zbiorowa, Synagoga pod Białym Bocianem, Wrocław.
- 2011 VII –VIII** Najlepsze dyplomy ASP 2011 Ogólnopolska wystawa, Filia Muzeum Narodowego Zielona Brama, Gdańsk.
- 2011 VI 16-27** Wystawa dyplomowa *Archeologia form*, BWA Awangarda, Wrocław.
- 2011 III** Wystawa studentów i pedagogów ASP we Wrocławiu im. E. Gepperta, Muzeum Edyty Stein, Lubliniec.
- 2010 X 7 III** Ogólnopolska Wystawa Rysunku Studenckiego, Galeria 3.1, Bydgoszcz.
- 2010 IX 4- X 4** Zbiorowa wystawa rzeźby, Galeria Skalna, Strzelin.
- 2010 VI – VII** Rysować...Ogólnopolska Wystawa Rysunku Studenckiego 2010, Toruń.
- 2010 I-II** *Kaloryfer inaczej*, Wystawa rzeźb w żeliwie powstałych podczas III Festiwalu Wysokich Temperatur 2009, galeria EmDeEs, Wrocław.
- 2009 19 XI – 9 XII** *Ceramika*, wystawa pracowni technologii i technik ceramicznych, CK Agora, ul. Serbska, Wrocław.
- 2009 VIII 15** Wystawa poplenerowa malarstwa i rzeźby w Centrum Współpracy Polsko – Niemieckiej, Dom Joannitów, Sulęcín.
- 2009 IV** Udział w wystawie pokonkursowej *Re – witalne dzieło*, Bełchatów
- 2008 X** Wystawa stypendystów prezydenta miasta Wrocław, Muzeum Narodowe, Rynek, Wrocław.
- 2008 V 18** *I Piknik ze Sztuką*, prezentacja prac wykonanych w ramach I Pleneru Rzeźbiarskiego, Gdynia'08, Teren Publiczny, Park Kolibki, Gdynia.
- 2008 IV 22** *Wall of statements*, Udział w wystawie projektu, Wrocław, Aberdeen, Braunschweig, Istambul.
- 2008 III – IV** Wystawa inicjująca działalność Wrocławskiej Galerii Teatralnej w Teatrze Lalek, Wrocław.
- 2007 IX 1** Zbiorowa wystawa poplenerowa, Łeba.
- 2006** *Postać*, malarstwo, wystawa dyplomowa, Instytut Sztuk Pięknych, Kielce
- 2000** Zbiorowa wystawa *Impresje Śródziemnomorskie* w BWA, Kielce.

Jagoda Siegień

2008 – luty – Nowogrodzki Ośrodek Kultury (rysunek i malarstwo)

2008 – listopad - Ona i On - Galeria Concordia, Bolesławiec (rysunek)

Wystawy zbiorowe

2007 – luty – Po-Plenerowa, Czeska Lipa, Vodni Hrad (ceramika)

2007 – kwiecień - Po-Plenerowa, Bolesławiec, miejski ratusz (ceramika)

2008 - wrzesień - Po-Plenerowa, Łeba, miejska biblioteka (ceramika)

2009 – czerwiec – Wystawa Prac Studentów ASP Wrocław - Studencka Galeria EMDS,
Wrocław (malarstwo)

2009 - listopad - Pracownia Technologii i Technik Ceramicznych w Malarstwie i Rzeźbie,
Centrum Kultury Agora, Wrocław (mała forma rzeźbiarska)

2010 styczeń - Kaloryfer inaczej - Festiwal Wysokich Temperatur, Studencka Galeria
EMDS, Wrocław

2010 listopad - Po-Plenerowa,, Vytvarne dialogy Galeria Jidelna, Czeska Lipa

2011 lipiec - Międzynarodowa Wystawa Sztuki Współczesnej Ostrale (sekcja studencka),
- Królicza nora instalacja, Dreźnie

Plenery

czerwiec 2011 rzeźbiarski, Złom-Art, złomowisko w Pleszewie k. Poznania
sierpień/

maj/

marzec 2010 polsko-czeski, ceram- rzeźb, Vytvarne dialogy, cykl 3 spotkań - Czeska
Lipa

sierpień 2009 młodzież. polsko-czeski, ceram- rzeźb, Parzyce k. Bolesławca

wrzesień 2008 ceram.-rzeźb., Łeba, ASP Wrocław

październik 2006 polsko-czeski, ceram-rzeźb., Liberec, II edycja

sierpień 2006 młodzież. polsko-czeski ceram-rzeźb, Bolesławiec

czerwiec 2006 polsko-czeski, ceram-rzeźb., Czeska Lipa, Vodni Hrad, II edycja

czerwiec 2006 polsko-czeski, ceram-rzeźb., Liberec

marzec 2006 polsko-czeski, ceram-rzeźb., Czeska Lipa, Vodni Hrad

Doświadczenie

październik 2011 Wolontariat przy festiwalu teatralnym „Dialog”, oprawa
graficzna, Wrocław

wrzesień 2011 performance „Nigdy więcej...”, Galeria Raczej, Poznań

XI Warsztaty Odlewnicze, ASP Gdańsk

kwiecień	2011	performance „Dialog z głosem”, wernisaż wystawy Ewy Zarzyckiej „Wobec performance”, Miejski Ośrodek Sztuki, Gorzów Wlkp.
marzec	2011	Wolontariat przy 32. Przeglądzie Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu; performance „Trening”, konferencja międzyuczelniana (Wrocław-Poznań), „Transakcja łączona”
październik	2010	performance „Pamięci mojego druha Natividad”, Festiwal performance Smog, Galeria „Engram”, Katowice, kurator Waldemar Tatarczuk
grudzień	2009	Mikołajkowe lanie żeliwa, ASP Wrocław
wrzesień	2009	Off Short Festiwal w Normandii, udział w happeningu grupy Glinoludy
wrzesień	2009	Happening w Paryżu z grupą „Glinoludy”
sierpień	2009	Występy z grupą „Glinoludy” w programach telewizyjnych: „Kawa czy Herbata”, „Jazda figurowa”
sierpień	2009	Udział w Paradzie z Miłości do Gliny w Bolesławcu jako Glinoludy
maj	2009	Festiwal Wysokich Temperatur, ASP we Wrocławiu, lanie żeliwa

Konkursy, Nagrody

wrzesień	2011	Grand Prix XI Warsztatów Odlewniczych w Gdańsku, najlepsza praca studencka
kwiecień	2011	Nagroda Dziekana Wydziału Rzeźby i Działań Przestrzennych UAP, II Studenckie Biennale Małej Formy Rzeźbiarskiej, Poznań

Maciej Kus , Błażej Iwaniak

- projekt i realizacja pomnika „Tatara Polskiego” w Gdańsku, 2010

Roland Grabkowski

-, „Ciemna strona Wrocławia”, wystawa fotografii w Domku Romańskim, luty 2011, wyróżnienie

„Carlatan Ink prize”, USA Nowy Jork 2011, rysunek zakwalifikowany do półfinału;

- Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wyniki i osiągnięcia w roku akademickim 2011/2012

16.12.2010 - WORLD GALLERY OF ART ON PAPER, DRAWINGS, Skopje, Macedonia
2010, udział w wystawie pokonkursowej, publikacja w katalogu.

3.03.2011 - Wyróżnienie i udział w wystawie pokonkursowej "CIEMNA STRONA
WROCŁAWIA", Dolnośląskie Centrum Fotograficzne "Domek Romański", Wrocław

15 - 21.04.2011 - Udział w projekcie artystycznym "W.A.L.L.S. 2" realizowanym przez
organizację "Asociacion Cultural Street Museum", Los Narejos, Hiszpania

14.05.2011 - "CHARLATAN INK ART PRIZE", Nowy Jork, publikacja rysunku w
internetowej galerii półfinalistów

25.05 - 5.06.2011 - Udział w plenerze rzeźbiarskim na złomowisku w Pleszewie, wystawa na
miejscowym rynku, (rzeźba).

11.06.2011 - Festiwal "PODWODNY WROCŁAW", udział w wystawie zbiorowej,
(fotografia), "Galeria U", Wrocław

5-17.09.2011 - Uczestnictwo w XI Międzynarodowych Warsztatach Odlewniczych na
Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

20.10.2011 - Otrzymanie stypendium Prezydenta Wrocławia w dziedzinie kultury i sztuki,
udział w wystawie zbiorowej w Ratuszu, (rysunek) Wrocław

14.11.2011 - "WIADRO", udział w wystawie zbiorowej studentów Akademii Sztuk Pięknych
we Wrocławiu, (rysunek, rzeźba) "Galeria Włodkowica 11", Wrocław

12.12.2011 - "SZTUKI WALKI", udział w wystawie zbiorowej studentów Akademii Sztuk
Pięknych we Wrocławiu, (rzeźba) "Galeria Włodkowica 11", Wrocław

9.05.2012 - "BLISKOZNACZNIE", udział w wystawie zbiorowej studentów Akademii Sztuk
Pięknych we Wrocławiu, (rysunek), Galeria "E66", Gdańsk

2.06.2012 - "REWITALIZACJA UMYŚLU/ÓW", udział w wystawie zbiorowej, (fotografia),
galeria "MD_S"

7-10.06.2012 - XII OGÓLNOPOLSKI PRZEGLĄD SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ, publikacja
rysunku w katalogu, Rawicz

11-12.08.2012 - Festiwal "CULTURALL", udział w wystawie zbiorowej, (rysunek),
Trondheim, Norwegia.

Kamil Przyborowski

- World Gallery of Drawings 2010, Osten Gallery, Skopje, Macedonia, rysunek na wystawie zbiorowej rysunku (z katalogiem)
- Ogólnopolski Przegląd Sztuki Współczesnej FORMA 2011, Dom Kultury w Rawiczu, rzeźba i cykl rysunków na wystawie (z katalogiem);
- Podwodny Wrocław 2011, Galeria U Wrocław, fotografia na wystawie zbiorowej fotografii i sztuki intermedialnej „Rewitalizacja umysłu/ów ...pomiędzy ...nadawcą a odbiorcą”;

Weronika Kocińska

- „Biennale Młodego Wrocławia ,2011, konkurs organizowany przez Impart, wyróżnienie;

Emilia Ławik

- „Biennale Młodego Wrocławia”,2011 praca zakwalifikowana do wystawy

Miłosz Flis

- „Biennale Młodego Wrocławia”,2011, wyróżnienie w konkursie
- Uczestnictwo w plenerze multimedialnym w Niemczech – wrzesień 2010, rzeźba kilka obrazów

Anna Raczyńska

wystawy

06.2012 "Przynależność" Inkubator przedsiębiorczości, Wrocław

06.2012 "Czy Twój umysł jest manipulowany?" galeria MD_S , Wrocław

06.2012 "wystawa technik rzeźbiarskich" galeria MD_S, Wrocław

05.2012 "Bliskoznacznie" galeria e66, Gdańsk

05.2012 "Projekt 3M" galeria 3ramy, Wrocław

05.2012 "Nie mamy dla Pani dobrych wiadomości" wystawa w ramach festiwalu "Rytuał dla zdrowia", galeria Łokietka 5, Wrocław

02. 2012 "Wystawa technik rzeźbiarskich- metal" galeria pod psem, Wrocław

06.2011 "Wystawa Galerii Bezdomnej" w ramach festiwalu Podwodny Wrocław, Browar Mieszczański, Wrocław

03.2011 "Wystawa po konkursowa OFKS" klub Antidotum, Wrocław

WARSZTATY

11.2011, Warsztaty fotograficzne organizowane przez OPT, Karpacz

07.2010, plener rzeźbiarski organizowany przez ASP we Wrocławiu

Anna Żak

2008 pomoc scenograficzna przy spektaklu „Pocztą”, Muzeum Historii Żydów Polskich, Warszawa

2009-2010 sprzedawca w Składnicy Harcerskiej 4 Żywioty, Warszawa

2009 animator kultury, Festiwal Zdrowej Żywności, SGGW, Warszawa

2010 wykonanie projektu T-shirtów i kubków, Składnica Harcerska 4 Żywioty, Warszawa

2010 głowy lalek do spektaklu Wesele, PWST, Wrocław

2010 wykonywanie lalek na prywatne zamówienia, Wrocław

2011 rekwizytor, plan filmowy „Obce Kolory”, reż. Kamila Kluczyński, Wrocław

2011 aktorka, plan filmowy „Obce Kolory”, reż. Kamila Kluczyński, Wrocław

2011 lalki do spektaklu „Fedra”, CS Impart, Wrocław

2011 → pomoc sztukatora, Pracownia Rzeźbiarska G. Łagowskiego, Wrocław

2012 II scenograf, rekwizytor, plan filmowy „Ostatnia Akcja” reż. Piotr Domalewski, UŚ WRiTV, Katowice

2012 pomoc scenograficzna, spot reklamowy Uniwersytetu Jagiellońskiego „*Jagiellonix*”, Uniwersytet Jagielloński, Kraków

2013 scenograf, kostiumograf, reklama napoju Nestea, Kraków

WYSTAWY ZBIOROWE

wrzesień 2008	<i>Po plenerze-Sandomierz 2008</i> , rysunek, malarstwo, ZPSP im. W. Gersona, Warszawa, Polska
kwiecień 2009	<i>Dyplomy 2009</i> , ZPSP im. W. Gersona, Warszawa, Polska
czerwiec 2009	<i>Biennale Dyplomów Liceów Plastycznych</i> , Lublin, Polska
czerwiec 2011	<i>Podwodny Wrocław</i> , fotografia, Galeria U, Wrocław
czerwiec 2011	<i>205</i> , rysunek, Browar Mieszczański, Wrocław, Polska
lipiec-sierpień 2011	<i>IAM Ostrale</i> , rzeźba Messen Dresden, Drezno, Niemcy
listopad 2011	<i>Wiadro</i> , rzeźba, Włodkowica 11, Wrocław, Polska
marzec 2012	<i>I know no weekend</i> , instalacja „Miejsce”, Ferencesek 38, Pecs, Węgry
listopad 2012	<i>Miasto słońce</i> , fotografia, galeria Otwarta Pracownia, Kraków, Polska

PLENERY

maj 2003	Plener rysunkowo-malarski, ZPSP im. W. Gersona, Mielnik
maj 2004	Plener rysunkowo-malarski, ZPSP im. W. Gersona, Kazimierz Dolny
maj 2005	Warsztat batiku, ZPSP im. W. Gersona, Łucznicza
maj 2006	Warsztat batiku, ZPSP im. W. Gersona, Łucznicza
maj 2007	Warsztat witrażu i wikliny artystycznej, ZPSP im. W. Gersona, Łucznicza
maj 2008	Plener rysunkowo-malarski, ZPSP im. W. Gersona, Sandomierz
wrzesień 2009	Plener rzeźbiarski, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Orońsko
sierpień 2010	Plener rzeźbiarski, ASP im. E. Gepperta we Wrocławiu, Luboradów
wrzesień-paź. 2012	Plener rzeźbiarski-drewno, MOKiS, Duszniki-Zdrój

WARSZTATY, PROJEKTY REZYDENCJE

2012	Rezydencja artystyczna w ramach projektu <i>I know now weekend</i> , Pecs, Węgry
2012	Warsztaty <i>Miasto słońca</i> , prowadzący Artur Klinau, ASP im. J. Matejki w Krakowie, Kraków, Polska

Izolda Pietrusiak

2009 – koncepcja zagospodarowania toru wyścigów konnych – Partynice we Wrocławiu,
projekt grupowy

2008 – projekt stanowiska wystawienniczego dla promocji nawierzchni TerraWay

- 2010 – wystawa w gmachu ASP we Wrocławiu w przypracownianej galerii „Bez korekty”

- 2008 - wystawa w gmachu ASP w „Galerii 210”
- 2009 – udział w wystawie zbiorowej studentów ASP prac ceramicznych w Centrum Kultury Agora we Wrocławiu
- 2009 – udział w wystawie zbiorowej studentów ASP wieńczącej warsztat artystyczny pt. „Pochwała upływającego czasu” w Mieszkaniu Gepperta we Wrocławiu
- 2008 – zbiorowa wystawa w gmachu ASP we Wrocławiu w galerii „Pod Psem” wieńcząca plener malarski w Szczytnej
- 2008, 2009 – wystawy poplenerowe, m.in. w Domu Hauptmanna w Szklarskiej Porębie
- 2010 – udział w konkursie „Fotografii Młodych”
- 2010 – zgłoszenie uczestnictwa do festiwalu młodej sztuki „Artenalia” w Poznaniu
- 2010 – międzynarodowy plener rzeźbiarski w Skokach
- 2009 – udział w warsztacie artystycznym „Pochwała Upływającego Czasu” w Mieszkaniu Gepperta we Wrocławiu
- 2008 – plener rzeźbiarsko-malarski w Dzierżoniowie
- 2008, 2009 – plenery malarskie w Szklarskiej Porębie,
- 2008 – plener malarski w Szczytnej
- 2008 – warsztat artystyczny „Stowarzyszenia Teatralnego Legion” na zamku w Kórniku koło Poznania
- 2008/2009 – stypendium naukowe Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu
- 2007-2008 – realizacje scenograficzne dla teatru „Legion”
- 2007 – działalność w Klubie Teatralno - Filmowym „Na Grunwaldzkim” we Wrocławiu – m.in. poznawanie zagadnień plastycznego teatru cieni
- 2009 – udział w wystawie zbiorowej studentów ASP prac ceramicznych w Centrum Kultury Agora we Wrocławiu
- 2010 – wystawa w gmachu ASP we Wrocławiu w galerii „Bez korekty” – pracowni 205

- 2010 – udział w konkursie „Fotografia Młodych”
- 2010 – wystawa na festiwalu młodej sztuki „Artenalia” w Poznaniu
- 2010 – międzynarodowy plener rzeźbiarski w Skokach
- 2010 – udział w Festiwalu Wysokich Temperatur we Wrocławiu
- 2010 – udział w warsztatach projektowych dotyczących koncepcji ‘zielonych dachów’ na budynkach szkół we Wrocławiu – przedsięwzięcie Uniwersytetu Przyrodniczego, Prezydenta Wrocławia i Wydziału Edukacji Urzędu Miejskiego we Wrocławiu
- 2010 – plener kamieniarski w Tarnogrodzie
- 2010 – wystawa zbiorowa prac rzeźbiarskich w Strzelinie